HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Ten svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2011

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 42. | Sobota (Saturday) 16. října (October) 1976 | Cena 25 centů

Tento dokumentární záběr z pohřbu † litoměřického biskupa a kardinála Štěpána Trochty — o jehož pohnutých posledních chvílích života psal nakonec všechen světový tisk — většina našich čtenářů dosud asi nikde neviděla. Dostal se nám do ruky náhodou, a proto jej hned přinášíme jako důkaz naší hluboké úcty, vděčnosti a lásky k tomuto odvážnému budovateli salesiánského díla v době I. republiky, osobního blízkého přítele † Josefa kardinála Berana a skutečného vyznavače víry v Krista našich současných dějin.

Vdova po předsedovi Mao zatčena

Peking. — V Pekingu byla provedena čistka mezi předními komunisty. Paní Chiang Ching, 62letá, vdova po předsedovi Mao, jehož byla čtvrtou ženou, a 30 jiných význačných čínských "radikálních" komunistů prý bylo zatčeno a obviněno, že usilovali o provedení nového státního převratu v Číně. Prý se chystali zvolit paní Chiang Ching nástupkyní předsedy Mao. Mezi zatčenými byli také členové čínského politbyra Yao Wen-yuan, vrchní pověřenec propagandy, Wan Hung-wen, místopředseda komunistické strany, o kterém se dříve myslelo, že by se mohl stát Maovým nástupcem, a Chang Chun-Chiao, náměstek ministerského předsedy a politický komisař armády.

Všude po celé Číně se objevily na zdech plakáty, oznamující, že ministerský předseda Hua Kuo-Feng nastupuje po Maovi jako předseda čínské komunistické strany a vrchní velitel čínské branné moci.

Zatčením komunistických "radikálů" — kteří se v ničem nelišili od ostatních komunistů — se pouze chce názorně naznačit, že v blízké budoucnosti se čínští komunisté ve svých prohlášeních i ve své politické strategii budou chovat jako "umírnění". Jejich přední úkol, spolupracovat se Sovětským svazem na zkomunisování světa, však zůstává nezměněn. Pouze metody se asi opět mění. Nebudou na venek "radikální", ale jen "umírněné", avšak cíl zůstává tentýž: Pracovat pro celosvětovou revoluci, aby se zbývající část svobodného světa stala také co nejdříve "lidovými demokraciemi" s diktaturou proletariátu — ať už čínského nebo sovětského zabarvení. Obě jsou však stejně rudé.

ENGLISH SECTION INSIDE

Atheistka O'Hairová psala Vatikánu

Vatikán. — Světové sdružení liberálních a prý nemarxistických atheistů, v jehož čele je Američanka Madalyn Murray O'Hairová z Austin, Tex., žádalo, aby katolická církev zaplatila atheistům 100 miliónů dolarů za všechny krutosti, spáchané proti nim během dějin lidstva. Dále se prý ještě církev nemá starat o to, co se děje v ložnici a v ženské dílně, nemá se vtírat do škol, a nemá dětem vnucovat "psychopatologické příkazy křesťanství". Také prý je povinností církve pomáhat jen proto, že lidi "popletla", a tak "očistí svět od hnisající rány". (Jaké rány, to neříká; pro nás věřící je to rána nevěry a nedostatku opravdové lásky i u křesťanů, kterou se právě církev snaží léčit.)

O'Hairová napsala vlastnoručně dopis, obsahující zmíněné požadavky, a osobně jej předala 24. září ve Vatikánském sekretariátu pro nevěřící. Vatikánský mluvčí potvrdil přijetí tohoto dopisu Vatikánem a zároveň prohlásil, že žádná odpověď na něj nebyla a nebude učiněna, protože paní O'Hairová má právo být nevěřící, křesťané mají zase právo věřit a své děti ve víře vychovávat.

(Pozn. redakce: My v redakci bychom ji ještě k tomu přáli, aby se dožila při nejmenším sta let, a mohla jednou napsat do Moskvy a do Pekingu až bude po komunismu, kolik krutostí, bezpráví a násilí spáchal během své krátké historie pouhého století militantní atheismus — nehledě na všechny jeho oběti v stoletích minulých. Víme, že nelze vyhánět ďábla Belzebubem, spácet násilí násilím, ale při takto pokroucených polopravdách, hlásaných ve jménu svobody, křesťanům mlčet nelze.)

Dvě dopravní nehody

New Delhi. — Tryskové letadlo společnosti Indian Airlines se v úterý zřítilo při vzletu z letiště u Bombay; jeden z jeho motorů se ve vzduchu vznítil. Když se pilot pokoušel znovu přistát, letadlo se roztříštilo o rozjízdnou dráhu. Přitom zahynulo všech 89 cestujících a 6 členů posádky.

V severním Mexiku nedaleko města Chihuahua se osobní vlak srazil s nákladním, který přijížděl opačným směrem na nesprávné koleji. Dva první vagóny osobního vlaku se zřítily do kaňonu, hlubokého 50 stop. Ze 60 cestujících jich bylo 17 zabito a 40 zraněno.

BYL TO OPRAVDU "ZLÝ DEN"?

Jaroslav Orlický:

V pondělí 4. října jsem zase jednou otočil knoflíkem televize. Hlasatel zpráv také oznámil, že Nejvyšší US soud došel k názoru, že trest smrti neodporuje americké ústavě. Hned ale k tomu dodal, že "dnes je zlý den" pro ty, kteří jsou odsouzeni k smrti. Život by jim mohl zachránit jen nový soudní proces, anebo omilostnění.

Tak se mi zdá, že na televisi nemají opravdu jinou starost, než aby vrahové nemuseli putovat do elektrických židlí! Jak je ale rodičům, kterým vrah zavraždil děti, na to už zapomínají! Nevidí sirotků a vdov, jimž zavraždili otce a manžela při výkonu policejní služby. Neberou na vědomí, že vzít člověku život — ať je starý nebo mladý, je nejhorším zločinem.

Normálně myslící člověk cítí s oběti a volá po potrestání toho, kdo zlo zavinil. Prokázané zlo zaslouží trest. I to zlo nekrvavé, jako krádež, na cti utrháni a lež. O trestání zla nemluví jen bible, ale celá lidská historie. Jen ty státy byly spořádané, které uměly zlo trestat. Vezměte si na př. z naší české historie dobu Karla IV. Říkalo se, že v jeho zemi je taková úcta k zákonu, že "kdyby přes celé české království šlo dítě se zlatou korunou na hlavě, nikdo by si nedovolil mu ji vzít".

Na jednom turnaji se vyznamenal rytíř Kulda ze Žampachu. Císař Karel IV. v uznání za jeho zdatnost mu zavěsil na krk zlatý řetěz. Brzy však Kulda zneužil přízně císaře. Stal se lupičem. Karel IV. přitáhl s vojskem k jeho hradu. Zmocnil se sídla loupežného rytíře a na jeho krk poručil dáti provaz šibeniční. Tak jednal moudrý český král a zemi ochránil od lupičů a všech těch, kteří přestupovali zákon.

To bylo před šesti sty lety. Naše moderní doba se hlemýždím krokem vrací k trestání zločinců. Při tom stále narážíme na jedince, kteří by cestu k spravedlivým trestům chtěli zatarasit mluvením na televisi a dovoláváním se špatného výchovného prostředí a falešné humanity. Jedině když by snad tito lidé pocítili hrůzu zločinu sami na svém těle, nebo na příslušníku své rodiny, jen tehdy by se možná vyléčili ze svého omylu a pochopili by, že je nemožné přijmouti Tolstojův názor o neodporování zlu.

Pro normální myslící lidi je úplnou provokací jednání o propuštění na svobodu takového Speeka. To je neúcta k rodičům zavražděných děvčat. Takový cynický chlap by se jim po propuštění na svobodu vysmíval do očí! Provedl hrozný zločin a pracující společnost by ho měla mezi sebe opět přijmout jako by se nechumelilo?

Je teď nutno v USA prosa-

(Pokračování na str. 11)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

NA OKRAJ TŘÍ VOLEBNÍCH VÝSLEDKŮ, K MANÉVRŮM VE STŘEDNÍ EVROPĚ A MANÉVROVÁNÍ S AFRIKOU

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

V předkomunistickém Československu mívaly některé deníky redaktory specializované na titulky článků. "Marchy", kteří i nic neříkajícím zprávám a plytkým komentářům uměli dát nadpis, jenž lákal ke koupi jejich listu. Z čtenářské praxe vím, že dodnes mají takové odborníky" i západoněmecké noviny; zamlouval se mně z nich jen jeden, který se v lokální příloze jistého mnichovského deníku s úspěchem pokoušel titulky veršovat. Jinak je moc rád nemám, neboť "novinařina" se má podle mého soudu vyhýbat planým senzacím.

Větší část amerických novin také zaměstnává — zdá se mi — výrobce nadpisových kachen, prodejně znamenitých pokud jde o mordy a všechny druhy násilí; méně dobrých až špatných, jedná-li se například o evropské záležitosti.

Měli jsme třeba koncem září volby ve Švédsku, které přes staletou monarchii a i za vlády sociálně demokratické strany v posledních 44 letech zůstávalo vzornou demokracií s jednou z nejvyšších životních úrovní na světě. Titulky chicagských deníků hlásaly: "Švédsko toho mělo dost", "Švédsko zavrhlo socialistickou vládu" — a podobně to znělo i odjinud. Když si pak zprávu přečtete v podrobnostech, zjistíte, že dosavadní předseda vlády Olaf Palme byl poražen opozicí většinou 50.7 procent hlasů, která má s těmi holedbavými nadpisy sotva co společného. A dovíte se dále, že předurčený jeho nástupce Thorbjorn Falldin je vůdcem jen jedné ze tří opozičních stran, které se rozcházejí například ve stanovisku ke stavbě atomových elektráren — ale jinak shodují, že dosavadní politika švédského sociálního ("welfare") státu má pokračovat. S menší byrokracií a vším, než ji dopustili sociální demokraté. Ten úkol bych nechtěl řešit . . .

Byly také volby v Německé spolkové republice a ty zase, podle zdejších titulků, "vyhrál socialista Helmut Schmidt", to jest sociálně demokratický kancléř dosavadní západoněmecké vlády. A to rovněž není zrovna pravda! Zaprvé nevedl "socialistickou" vládu, ale koaliční souručenství s představiteli "Svobodných demokratů", které 3. října "ziskem" pouhých 50.5% hlasů ztratilo ke dvacítce poslaneckých — (v evropských poměrech důležitějších) křesel. Za druhé právě tolik mandátů získaly úzce spolupracující křesťansko-demokratické a křesťansko sociální strany (celkem 244), které se tak stávají největší skupinou v novém spolkovém sněmu ("Bundestagu"). Tento sněm musí nejpozději 15. prosince rozhodnout, kdo bude příštím kancléřem (tedy v tradici německého státu tím skutečným vedoucím mužem, Helmut Schmidt, který Západní Německo převedl úspěšně přes celosvětové krizové údobí, má samozřejmě velké šance. Ty však nechyběji ani Helmutu Kohlovi, předsedovi křesťansko-demokratické strany, který se v předvolebním boji — vypadá to, že s úspěchem — odvolával na svého předchůdce v této funkci Konráda Adenauera. Je totiž nutno brát v úvahu, že zmírněná strana "svobodných demokratů" není zdaleka jednotná v otázce další spolupráce se stranou socialistů. Koaliční většina se totiž smrskla na osm poslaneckých hlasů — a kancléř se volí plenem spolkového sněmu v tajných volbách. Až do těchto voleb nemůžeme mluvit o nějakém jejich vítězi.

Jenom maličko pozornosti se věnovalo volbám, kde byla v sázce demokracie — což nebyl případ ani Švédska, ani Západního Německa. Konaly se předposlední zářijový víkend na Maltě, v onom malém — (celkem 122 čtverečních mil) — státečku mezi severním pobřežím Afriky a jižním cípem italské Sicilie. Vyhrál je jako v roce 1971 Dom Mintoff, vůdce "Labor Party", který svého času již po pár měsících vlády dal z Malty vystěhovat Středomořské velitelství NATO. Se Sověty má sice také ne právě vlídné styky, ale to je asi tím, že jeho největším spojencem a platičem dluhů se stal libyjský diktátor Khadáfi. — Malta byla za druhé světové války nazývána "největší letadlovou lodí" protinacistické koalice. Platí dodnes, že její strategická poloha hraje roli v otázce o další mír.

Čtěte tedy, milí čtenáři, nejenom titulky v novinách, které vám hodí roznášeč každé ráno na zápraží. Obsah zpráv je zpravidla důležitější.

□

MANÉVRY VE STŘEDNÍ EVROPĚ

Konaly se v uplynulém létě dvoje. Jedny jaksi "normální", ty druhé pak jako "provokační". Nejprve snad o těch "Provokačních manévrech NATO", jak zněl nadpis článku v pražském RUDÉM PRÁVU (tady si zřejmě potrpí na titulky, pozn. J.N.) z 28. srpna. Oznamovalo se v něm, že do Západního Německa bude přepraveno "zhruba 3.000 vojáků a důstojníků 101. výsadkové divize americké armády", a že cvičení se budou odbývat "k nepříliš velkému nadšení obyvatelstva". Komunistický komentátor připsal manévrům "Autumn 1976" útočný charakter" a dodal k tomu, že "jde o velmi drsnou provokační, zastrašovací akci nejen vůči evropským socialistickým zemím, ale také vůči obyvatelstvu evropských členských zemí NATO".

Na pomoc mu přiskočil tiskový orgán Německé komunistické strany "Unsere Zeit" (Náš čas), který — samozřejmě — v plné svobodě — mohl napsat, že "Německá spolková republika nepotřebuje v zájmu míru a své bezpečnosti manévry NATO, ale konkrétní odzbrojovací opatření, jimiž by se uvolnily miliardy, naléhavě potřebné ve školství, bytové výstavbě a zdravotnictví".

Když dva dělají totéž není to totéž, zvláště jsou-li těmi druhými komunisté. Proto má občan "socialistických" států pokládat za zcela normální zprávu čs. tiskové kanceláře z 20. srpna, v níž se pravilo, že "podle plánu spojeného velení bude v době od 9. do 15. září 1976 provedeno na území Polské lidové republiky společné cvičení spojených ozbrojených sil členských států Varšavské smlouvy pod názvem "Štít 76" s cílem dalšího zdokonalení připravenosti velitelů, štábů a vojsk". Účast: 35.000 příslušníků letectva a pozemního vojska Československa, Východního Německa, Polska a SSSR.

Několik podrobností o průběhu těchto manévrů přinesla v polovině září pražská LIDOVÁ DEMOKRACIE. Během čtvrtého dne se prý zkoušelo "skryté přiblížení nepříteli" a "bojová činnost v hloubce nepřátelských pozic", jakož i jejich "mohutný přepad" . . . Jednou se takové manévry konaly — bylo to v létě 1968 — na půdě Československa a protáhly se pak až do noci na 21. srpen. — Polsko nebylo jako místo vojenských cvičení zvoleno náhodou. Sovětské posádky zná Polsko od konce světové války, ale ukázka síly byla časově velmi vhodně umístěna do doby, kdy polští občané jsou zneklidněni zhoršujícími se životními podmínkami. Najde se v tomto případě komunistický časopis, který bude kritizovat vojákování, když v Polsku rostou ceny potravin, byty nejsou, výsledky jsou slabé a ještě mnoho jiného je v nepořádku?

Kdepak, přátelé! Nikdy nezapomínejme, že komunisté měří dvojím loktem. U nich je všechno v nejlepším stavu! — Co a jak děláme my, to je — až na zásilky obilí, půjčování peněz a investice — všechno hodné odsouzení. Kdypak si to americká politika uvědomí?

□

DALŠÍ MANÉVROVÁNÍ V AFRICE

Nejnovější poletování amerického státního sekretáře Henry Kissingera — tentokráte po Africe — soustředilo pozornost na otázku, jakým způsobem má dosavadní vláda Rhodésie předat řízení státu z rukou bílé domorodé menšiny do rukou domorodé černé většiny, která, jak se již předem ví, není v názorech na budoucí vývoj země jednotná. Situace poněkud připomíná Angolu, kde se nakonec z nových pánů dostal k moci jen jeden, opírající se o osu Moskva—Havana—Východní Berlín.

A v pozadí rhodéského problému je samozřejmě Jihoafrická republika, jejíž rasová politika má ve světě málo příznivců. Pro komunisty je poměr vlády k černým obyvatelům vítanou záminkou k různým propagačním kampaním. Ve skutečnosti se jejich nejdůležitějším zájmem zdá být to, jak se dostat k Namibii, bývalé kolonii císařského Německa, která je hraničním státem mezi JAR a Angolou — kdysi se nazývala Jihozápadní Afrikou. Toto území je dosud spravováno Jihoafrickou republikou. Generální tajemník Organizace Spojených národů Kurt Waldheim se koncem srpna tohoto roku vyjádřil, že jde o "nezákonnou okupaci". Komunisté přikyvují. Napsalo například RUDÉ PRÁVO 26. srpna: "Jde o jednu z nejbohatších zemí afrického světadílu". Dodalo, že již od roku 1966 "stojí v čele osvobozovacího boje" Namibie "Lidová organizace jihozápadní Afriky (SWAPO)". Jde tam o uran a jiná bohatství. Pro komunisty ale zase samozřejmě jen o "svobodu". Ví se o tom ve Washingtoně?.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC., 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 16, 1976 — Vol. I., No. 42.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-1177

Přejte se na

p. PAVLA SVAČINU

Domácí český chléb, moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies

We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650

OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora, majitel

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

LETEM SVĚTEM

Washington. — President Ford ve středu 6. října při debatě před televizí se svým demokratickým soupeřem na presidentský úřad Jimmy Carterem prohlásil, že Sověti prý neovládají východoevropské země, a výslovně řekl, že Poláci, Jugoslávci ani Rumuni necítí, že by byli pod nadvládou Sovětského svazu. Chtěl se tím snad zalíbit předsedovi Brežněvovi a americkým levicovým liberálům? Političtí pozorovatelé hned podotkli, že tato neopatrnost by mohla Forda stát při volbách milión hlasů Američanů východoevropského původu, protože Poláci, Češi, Rumuni a Jugoslávci dobře vědí, že jejich země jsou pod sovětskou nadvládou. Američané východoevropského původu mezitím už mnohokrát vyslovili svou nespokojenost nad Fordovým prohlášením. President Ford se tedy rozhodl jít do Kanossy a v pátek potom se za svá slova telefonicky omluvil Aloisi Mazewskimu, předsedovi největší polsko-americké organizace "Polish American Congress". Řekl, že lituje, že došlo k tomuto incidentu, jehož význam prý byl přehnán. Plně si prý je vědom toho, že Sověti ovládají Polsko, protože tam mají své divize, a za své návštěvy Polska poznal, že Poláci chtějí být od Sovětů osvobozeni. Tato nehorázná "bota" či ujetí jazyka" pana presidenta jsou těžko pochopitelné, zvláště, když ji opakoval. A přitom bylo tak snadné se opravit. Stačilo přece říct: Poslouchali jste dobře? Jmenoval jsem výslovně jen tři země: Polsko, Rumunsko a Jugoslávii, tedy ty, které z různých příčin mohly ukázat trochu neodvislosti od Moskvy. Těm jsme také hned pomohli, a tím jejich chuť k vymanění se ze sovětského orbitu vzrostla. Všimli jste si však, že jsem nejmenoval Ukrajinu, Bělorusko, Baltské státy, Vých. Německo, ani Bulharsko, či Maďarsko a tím méně Československo, jehož srpnová okupace z r. 1968 je ještě příliš v živé paměti celého světa, než aby se nevědělo, že tam mají Sověti své divize ze strachu před návratem "Pražského jara".

Anebo stačilo jen říci: Copak jste snad už zapomněli, že všechny tyto země střední a východní Evropy se dostaly do sovětského područí za administrací mých demokratických předchůdců — od Roosevelta až po Johnsona? — Věru — věru, je nad čím plakat.

Pan Carter té — řekněme zbytečné chyby — hlasitě využívá, ale cožpak nemá naše Amerika mezi 200 miliony nikoho odvážného a schopného, kdo by byl v tak rozhodné době světových dějin skutečně kandidátem na presidenta takového formátu, kterého dnes Spojené státy potřebují?

• • •

Bangkok. — V Thajsku došlo ve středu 6. října ke státnímu převratu, při kterém se zmocnila vlády vojenská junta v čele se 60letým ministrem obrany Sangadem Chalawyu, silně protikomunistického a proamerického zaměření. Krizi vyvolali levicoví studenti, kteří se bouřili proti návratu z ciziny bývalého thajského diktátora Thanoma Kittikachorna, sesazeného v důsledku studentských demonstrací před třemi roky, a který se nyní stal buddhistickým mnichem. Sangad zrušil ústavu, rozpustil parlament a zakázal politické schůze; asi 3,000 studentů bylo uvězněno. Thajský král schválil tento převrat a jmenoval nového ministerského předsedu — 49letého předsedu thajského Nejvyššího soudu Tanina Kravixiena, známého svým umírněným konservativním zaměřením. Neví se však, zda nová civilní vláda snad nebude pouhou fasádou pro diktaturu vítězné vojenské junty, anebo zdali tento převrat nenaplánovali sami komunisté, aby získali čas k organizování guerilové války, protože revolta horkých studentských hlav jim nedávala dostatečnou záruku k opravdu rudé revoluci.

• • •

Londýn. — Protože Anglie má dosud v Rhodésii legální autoritu, svolá a bude předsedat při konferenci, na které má být jmenována zatímní rhodéská vláda, která připraví cestu pro většinovou černošskou vládu Rhodésie; tato černošská vláda má být nastolena do dvou let. Britský ministr zahraničí oznámil, že konference bude zahájena 25. října v Ženevě ve Švýcarsku. Čeká se, že bude trvat asi dva týdny. Předsedat při ní bude britský velvyslanec u OSN Ivor Richard. Předními účastníky této konference budou ministerský předseda Rhodésie Jan Smith a černošští političtí vůdci Rhodésie. Hlavy okolních afrických zemí, které hrály v poslední době značnou roli při hledání řešení rhodéského problému, se jí úředně nezúčastní, avšak budou tam moci poslat své pozorovatele. Marxistická vláda Mozambiku zároveň prohlásila, že guerilová válka proti bělošskému režimu Jana Smitha bude pokračovat dále a bude trvat tak dlouho, pokud nebudou hotovy plány pro nastolení celočernošské vlády v Rhodésii.

• • •

Paříž. — Skupina 20 francouzských a egyptských vědců se pokusí zastavit rozpadávání se 3,211 let staré mumie egyptského faraona Ramsesa II. K tomu účelu byla tato mumie před několika dny převezena do Paříže. Ramses II., který vládl od 1301 do 1235 před Kristem, byl pravděpodobně faraonem, který zabraňoval židům odejít z Egypta pod vedením Mojžíše. Za jeho vlády byly také postaveny památné chrámy v Abu Simbel.

• • •

Nairobi. — Ve střední Africe vypukla epidemie neznámé nemoci, která se projevuje vysokými horečkami, zvracením, bolestmi hlavy a krvácením z nosu, úst, uší a střev. V Zairu na tuto nemoc zemřelo 150 lidí, včetně dvou belgických řeholnic a jednoho belgického kněze, a v jižním Sudanu asi 80 domorodců. Vědci v mnohých evropských laboratořích se pokoušejí zkoumáním vzorků krve nakažených osob ztotožnit virus, který vyvolává tuto nemoc.

• • •

Paříž. — Na půl milionu pařížských levicových dělníků, studentů a zaměstnanců nemocnic stávkovalo na protest proti novému vládnímu programu "utažení pásků" — zejména proti zamrznutí platů kterým má být zastavena 13-procentní inflace. Byla to největší demonstrace od bouří levicových studentů a dělníků v květnu 1968 za vlády presidenta DeGaulla.

• • •

Washington. — Průměrný týdenní plat amerických dělníků se podle statistik departmentu práce vloni stále zvyšoval o 12 dolarů. Od roku 1967 průměrná mzda dělníků stoupala každoročně o 6.8%. Následkem inflace však bylo ve skutečnosti zvyšování jejich platů anulováno, takže dnes průměrné mzdy většiny dělníků, pracujících na plný čas, mají nižší kupní schopnost než měly v roce 1973.

• • •

Washington. — Skupina soukromých amerických znalců národohospodářství poukázala na to, že všeobecná tendence americké ekonomie k opětnému zlepšení se v posledních měsících nečekaně zpomalila. Inflace stále dosahuje výše 6 až 7 procent a také nezaměstnanost je vyšší, než se dříve předvídalo. Toto mezidobí zpomalení hospodářského rozvoje však prý nebude trvat dlouho a v naší ekonomii opět nastane vzestupná tendence. Rozhodně prý nedojde k nové hospodářské recesi. Na podepření tohoto mínění jsou uváděny tyto náznaky: po volbách lidé budou mít více důvěry v hospodářskou budoucnost naší země a budou zase více kupovat; v příštích měsících, jak se čeká, bude mimořádně vysoký prodej automobilů, takže by se jich mohlo prodat až 11 miliónů; také stavební průmysl jeví známky rozmachu; podniky se modernizují a kupují nová zařízení; byly přijaty nové zákony, které povzbudí začatý ekonomický rozmach, a to už v roce 1977. Přitom však je nutno přiznat, že všeobecně je mezi národohospodáři značná nejistota o tom, jak se hospodářský život v letech 1977 a 1978 skutečně vyvine. Každý proto mění často své předpovědi podle vývoje současné situace. Nikoho už nenapadne předpovídat na rok 1977 velký hospodářský rozmach, jak se dříve mýslelo. Mezi specialisty v ekonomii také existuje několik pesimistů, kteří předpovídají na rok 1977 zvýšení inflace na 8 procent a na rok 1978 zvýšení nezaměstnanosti až na 9 procent, takže by prý mohlo dojít i k nové recesi bez ohledu na to, kdo zvítězí v listopadových volbách.

• • •

Teherán. — Francie postaví v Íránu dvě nukleární centrály v ceně 2.8 bilionu dolarů; v přítomnosti se vedou jednání o postavení dalších šesti centrál v ceně 6.6 bilionů dolarů. Irán se také zajímá o francouzské zbraně, které chce přidat ke svému arsenálu, sestávajícímu převážně z amerických zbraní.

• • •

Peking. — Nástupcem předsedy Mao ve funkci předsedy komunistické strany Číny se stal dosavadní ministerský předseda **Hua Kuo-feng**, 57letý, málo známý západnímu světu. Svou postavou i výrazem tváře se velmi podobá předsedovi Maovi, takže někteří Číňané jej považují za jeho přirozeného syna. — Mrtvola předsedy Mao bude nabalsámována, vložena do křišťálové rakve a vystavena v Pekingu k povinnému uctívání mladším generacím komunistů v novém mausoleu, které ještě má být zbudováno. Krátce před svou smrtí předseda Mao také pronesl svá "poslední slova": uvedl jména některých vysokých čínských komunistů, kteří se prý stali jeho zrádci. Sice už dříve upadli v nemilost, avšak možná, že na ně to nejhorší teprve čeká.. — Podle jedné — jak se zdá, velmi dobře podložené zprávy — byl předseda Mao pokřtěn v katolické církvi, a to za "dlouhého pochodu" v třicátých letech. Tehdy vážně onemocněl a čekalo se, že zemře. V nemocnici se o něho staraly obětavě dvě františkánské sestry misionářky, které jej také vyučily v katolické víře a přivedly k tomu, že se dal pokřtít. Díky jejich péči se uzdravil; pak zapomněl na svou katolickou víru a stal se jedním z nejkrutějších pronásledovatelů křesťanství. Jeho "Myšlenky", které stamiliony Číňanů denně povinně meditují, jsou však často inspirovány křesťanskými zásadami, spravedlnosti a lidské vzájemnosti. Podle úterních zpráv z 12. 9. měl dát nový vůdce rudé Číny zatknout Maovu vdovu a několik protizápadních radikálu. Vývoj situace však dosud není jasný.

• • •

Londýn. — Britský trh je zaplaven levnými pánskými a dětskými obleky, jakož i kožennými sandály z východoevropských komunistických zemí. Obleky tam jsou dováženy z Bulharska, Československa, Východního Německa, Maďarska, Polska a Rumunska; sandály dovážejí Československo a Polsko. Tyto výrobky jsou prodávány za tak nízké ceny, že domácí britský průmysl s nimi nemůže soutěžit a je vážně ohrožen. Proto je voláno po účinných opatřeních na jeho ochranu, ale nikdo z Angličanů v tom nevidí záměrnost mezinárodního komunismu k narušení britské ekonomie.

• • •

Bonn. — Společenství západoněmeckých bank postoupí československé bance zahraničního obchodu úvěr ve výši 200 miliónů dolarů, aby ČSSR mohlo zvýšit potřebný dovoz. Tento dluh má být splacen do pěti let. Příslušná smlouva má být podepsána právě v těchto dnech.

KRAJANSKÝ VÝBOR — SDRUŽENÉ ČESKOSLOVENSKÉ ORGANIZACE V CLEVELANDĚ

vás zvou na oslavu

58. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

NEDĚLE 31. ŘÍJNA 1976 • 3 HOD. ODPOLEDNE • ČESKÁ NÁRODNÍ SÍŇ, 4939 BROADWAY

V zastoupení presidenta Spojených států Geralda R. Forda promluví dr. MYRON KUROPAS, presidentův tajemník pro etnické záležitosti — Kulturní program — Shaker Symphony Orchestra — Sólisté

KŘEST DĚTÍ

Proč křtít malé děti? Stejně nemají ponětí o tom, co se tu děje! Kromě toho se tu děje "nespravedlnost". - V dnešní době má být svoboda náboženského vyznání zaručena všem. Jak k tomu přijde mladý člověk, aby se stal křesťanem dřív, než se k tomu sám rozhodne?

Nejednou jsme už slyšeli tyto námitky. Nedá se upřít, že vypadají přesvědčivě. V první církvi se přistupovalo ke křtu v dospělém věku. Někteří jak odkládali jeho přijetí tak dlouho, až si byli jisti, že budou schopni zachovávat to, co nařizuje křesťanský zákon. Proč bychom se tedy nemohli i dnes vrátit ke starému zvyku?

Křest dospělých má velké výhody. Předchází solidní příprava, katechumenát. Přijetí svátosti je vědomé a dobrovolné. Dává tedy záruku pro budoucnost, že pokřtěný bude žít jako křesťan. A přece se ustálil velmi brzy v celé církvi zvyk křtít děti. I k tomu se muselo dojít pro vážné důvody.

V důvodech, které se uvádějí pro křest dospělých, je cosi nejistého. Většinou se to tuší, ale ne každý dovede zachytit, kde je nedostatek. Je potřeba trochu odstupu od novinové mentality dnešního člověka. Žijeme v době politických stran, spolků, hnutí. Není divu, že pak zařazujeme mimoděk i církev do těchto kategorií. Myslíme, že jde také o jakýsi spolek, do kterého se libovolně vstupuje a z kterého se kdykoliv vystupuje.

Kdyby bylo vyznání víry na úrovni nějakého politického manifestu, pak by bylo ovšem lepší přijat je definitivně teprve ve zralém věku. Ale křesťanství není politická strana, není to libovolný lidský spolek, není jen souhrn životních zásad.

Kristus učil, sbíral učedníky a následovníky. V tom se podobá jiným zakladatelům hnutí. Přesto však on sám definoval své poslání jinak. Přišel na tento svět, aby (jeho následovníci) měli život, a to v hojnosti (Jn 10,10). Plná definice křesťanství je tedy "nový život".

Kdy tento život vzniká? Jak se projevuje? Velký omyl by byl úplně ho ztotožnit s vědomím. Přirozený lidský život zde na zemi je velké tajemství! Snažíme se ho pochopit čím dál tím lépe, ale vždycky je to chápání jenom částečné. Náš život je plný svobodných rozhodnutí, a přece první a základní volba není v naší moci. Nikdo se sám nerozhodl k tomu, narodili se nebo ne, přijde-li na svět ve středověku nebo ve XX. století, jako chlapec nebo děvče. Vůli jiných, ve které se projevila vůle Boží, se objevil jednoho dne nový člověk na této planetě a zpočátku o tom nic neví, nedovede k tomuto faktu zaujmout postoj. Teprve

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

29. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí věčný Bože, dej, ať jsme ti vždy oddáni svou vůlí — a slouží-me tvé velebnosti upřímným srdcem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 53, 10-11)

Hospodinu se však zalíbilo zdrtit jej utrpením: tím, že dá v oběť svůj život, uzří potomstvo, které bude žít dlouho. Hospodinův plán se v něm zdaří. Po útrapách se jeho duše zpřa nasytí světlem, svým utrpením můj Služebník ospravedlní mnohé, neboť vezme na sebe jejich viny.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid 4, 14-16)

Bratři! Máme tedy vynikajícího velekněze, který prošel až do nejvyššího nebe: je to Boží Syn Ježíš. Proto se pevně držme svého vyznání. Náš velekněz není takový, který by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, vyjma hřích. Přistupujme proto s důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a nalezli milost, kdykoliv potřebujeme pomoci.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 10, 35-45)

K Ježíšovi přistoupili Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: "Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, oč tě požádáme."

Řekl jim: "Co chcete, abych vám učinil?"

Odpověděli mu: "Dej nám, abychom zasedli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvé slávě."

Ale Ježíš jim řekl: "Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já piji, nebo být pokřtěni křtem, kterým já jsem křtěn?"

Řekli mu: "Můžeme."

I řekl jim Ježíš: "Kalich, který já piji, budete pít, a křtem, kterým já jsem křtěn, budete pokřtěni. Ale rozsazovat po mé pravici či levici není má věc; ta místa patří těm, jimž jsou připravena.

Když to uslyšelo ostatních deset, začali se hněvat na Jakuba a Jana. Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim:

"Víte, že ti, kdo platí u národů za první, nad nimi panují, a kdo jsou u nich velcí, utlačují je. Ne tak bude mezi vámi; ale kdo se chce mezi vámi stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé."

PĚVECKÉ SBORY Č.S.A.

pořádají

VÝROČNÍ KONCERT

pod taktovkou prof. Fr. Kubiny

V NEDĚLI, 17. ŘÍJNA 1976
ve 3:00 hod. odpoledne
V MORTON WEST AUDITORIUM,
Home Ave. a 24 ul. v Berwynu, Ill.

*

Pohostinně vystoupí br. JOSEF LACINA
Vstupné: $3 — Přiveďte své známé!

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Heječla.)

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Ve čtvrtek 6. dubna v třicátém roce našeho letopočtu a třiatřicátém roce života Pána Ježíše (rok narození Ježíše Krista byl dříve mylně posunut o tři roky do předu, patří však o tyto tři roky před náš letopočet) — stalo se, co vypravuje evangelista svatý Lukáš 22, 14: „A když přišla hodina, zaujal Ježíš místo za stolem a dvanáct apoštolů s ním. I řekl jim: „S toužeností jsem žádal tohoto beránka jísti s vámi, prve než bych trpěl . . . A vzav chléb, učinil díky a rozlámav jej, dal jim řka: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku." Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva, potvrzená mou krví, která se za vás vylévá." Co se stalo v pátek 7. dubna, vypravuje týž evangelista v další kapitole 23, 44: „Bylo pak okolo šesté hodiny, a tu stala se tma po celé zemi, až do deváté hodiny. (Podle našeho počítání hodin od dvanácti hodin v poledne až do tří hodin odpoledne.) A zatmělo se slunce, a opona chrámová se roztrhla ve dvé půle. A Ježíš zvolav hlasem velikým řekl: „Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého." A to pověděv vypustil duši. Setník pak uzřev, co se stalo, velebil Boha, řka: „Jistě člověk tento byl spravedlivý." A veškeren zástup těch, kteří byli spolupřítomni tomu divadlu a viděli, co se dělo, bil se v prsa a navracel se." V tyto nejdůležitější chvíle v dějinách lidstva vyplnilo se doslova proroctví Danielovo: V předpovědený čas zabit byl Kristus. Toto řecké jméno znamená po česky „pomazaný." Kristus utvrdil s lidstvem „svou krví" novou smlouvu. Roztržená opona chrámová v okamžiku smrti Pána Ježíše naznačovala zrušení starozákonních obětí i chrámu, to jest místa, kde se ony obětí přinášely. Proroctví Danielova o zpustošení chrámu jeruzalemského dovolává se sám Ježíš Kristus, Mat. 24., 15: „Když tedy uzříte ohavnost zpuštění, která jest předpověděna od proroka Daniele, ana stojí na místě svatém, — kdo to čte rozuměj — tehda, kdo jsou v Judsku, utečte na hory." Předpověď se splnila krátce před zpustošením Jerusalema od Římanů, kdy židovští horlivci v chrámě způsobili krvavou řež, při níž bylo pobito na půl deváta tisíce lidí.

V čem má býti naše síla.

Od proroka Daniela naučíme se, jak pevná a živá má býti naše víra v Boží moc, jak neochvějná má býti naše důvěra v dobrotu a milosrdenství Boží, jak má býti silná naše láska k Bohu, projevujíc se zvláště odříkáním pozemských věcí.

VZÁCNÁ SLOVA PROROKA EZECHIELE.

Přísná povinnost duchovního vůdce lidu — Nesvědomití pastýři — Budoucí dobrý Pastýř — Proroctví o vzkříšení.

Hospodin oslovil mne takto: „Synu člověkův! Za strážného ustanovil jsem tě domu Israelovu.

Uslyšíš-li z úst mých slovo, oznámíš jim je mým jménem. Řekne-li já bezbožnému: „Smrtí zemřeš!" a nebudeš-li ho varovati, nebudeš-li mu domlouvati, aby se odvrátil od své bezbožné cesty a živ byl: umře on, bezbožník, ve své nepravosti, ale krev jeho z ruky tvé vymáhati budu.

Budeš-li však ty varovati bezbožného, ale on se neodvrátí od své bezbožnosti, od své cesty bezbožné, on zajisté ve své nepravosti zemře, ty však jsi zachránil svou duši.

Taktéž odvrátí-li se spravedlivý od své spravedlnosti a bude-li činiti nepravost, a položím-li před něho, nač by naraził: onť zemře, protože's ho nevaroval, ve svém hříchu umře, a nebude pamatováno na skutky jeho spravedlivé, jež byl činil: ale krev jeho z ruky tvé vymáhati budu. Budeš-li však vystříhati spravedlivého, aby nehřešil spravedlivý, a on nebude hřešiti: jistě bude živ, protože's ho vystříhal a ty jsi zachránil svou duši."
Ez. 3., 17.

* * *

Hospodin mne oslovil a řekl: Synu člověkův, prorokuj o pastýřích Israelových, prorokuj a rci pastýřům: Toto praví Bůh: Běda pastýřům Israelovým, kteří pásli sami sebe. Zdali nemají býti pasena stáda od pastýřů? Mléko jste jídali, vlnou jste se odívali, co tučného bylo, zabíjeli jste — ale stáda mého jste nepásli. Co mdlého bylo, neposilnili jste, co nemocného, nevyhojili jste, co zlámaného, neobvázali jste, co bylo rozptýleno, nepřivedli jste zpět, a co se bylo ztratilo, nehledali jste. Ale tvrdě panovali jste nad nimi a ukrutně. I rozprchly se ovce mé,

že nebylo pastýře, a staly se potravou všeliké polní zvěři. Ano rozprchly se.

Bloudila má stáda po všech horách, po všech vyvýšených pahorcích, po celé ploše země se rozprchla má stáda, a nebylo, kdo by se o ně staral, nebylo pravím, kdo by se o ně staral.

Proto pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: Jakože já živ jsem, praví Pán Bůh: Protože se stala má stáda kořistí, ovce mé potravou všeliké polní zvěři, protože nebylo pastýře — neboť nestarali se pastýři moji o mé stádo, ale pásli pastýři sami sebe, a stád mých nepásli — proto vy, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo: Toto praví Pán Bůh: Aj, já sám přijdu na pastýře a budu vymáhati stádo své z ruky jejich, učiním konec s nimi, aby již nepásli stáda, aniž dále pásli pastýři sebe samé. Vytrhnu stádo své jim z jícnu, aby jim nebylo již za potravu.

Neboť toto praví Pán Bůh: Aj, já sám vyhledám své ovce a ujmu se jich. Jako se ujímá pastýř stáda svého, když jest uprostřed ovcí svých rozptýlených, tak ujmu se svých ovec a vysvobodím je se všech míst, kam v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly.

Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí, a uvedu je do země jejich, a pasti je budu na horách Israelových, při potocích i na všech obyvatelných místech země. Na pastvách nejlepších pásti je budu, na vysokých horách Israelových budou pastvy jejich, tam odpočívati budou na bylinách zelených. Na pastvinách tučných pásti se budou na horách Israelových.

Já sám pásti budu své ovce a já dám jim odpočívati, praví Pán Bůh. Co se bylo poztrácelo, shledám, co bylo rozptýleno, zase přivedu, co polámáno, obváži, co mdlého posilním, a co silného a tučného, opatrovati budu. Budu je pásti jak se sluší a patří.

Vy pak stáda má, toto praví Pán Bůh: Aj, já budu souditi mezi ovcí a ovcí, mezi skopci a kozly. Nebylo vám dosti spásti nejlepší pastvy? Ještě i zbytky pastvin svých pošlapali jste nohama, a když jste se napili čisté vody, ostatek nohama svýma zkalili jste. A ovce mé tím, co nohama vašima bylo pošlapáno, se pásly, a co nohy vaše zkalily, to pily. Proto vám praví Pán Bůh toto: Aj, já sám rozsoudím mezi bravem tučným a hubeným. Protože jste boky a plecemi odstrkovali a rohy svými trkali všecky mdlé ovce, až byly ven vytlačeny: vysvobodím stádo své, nebude již kořistí, ale souditi budu mezi ovcí a ovcí.

A ustanovím nad nimi Pastýře jednoho, jenž je bude pásti, služebníka svého Davida. Ten je bude pásti, ten bude pastýřem jejich. Já pak Hospodin budu Bohem jejich, a služebník můj David bude knížetem uprostřed nich. Já Hospodin mluvil jsem to. A *učiním s nimi smlouvu pokoje, zapudím dravou zvěř ze země, a ti, kteří sídlí na poušti, bezpečně spáti budou v lesích.*

Učiním je kolem pahorku svého požehnáním a sesílati budu déšť v čas příhodný, hojné deště požehnání to budou. Stromoví na poli dá ovoce své, země vydá svou úrodu, a budou v zemi své bez bázně. I zvědí, že já jsem Hospodin, když rozdrtím řetězy jha jejich a vytrhnu je z ruky těch, kteří je ujařmili. A nebudou již za kořist národům, aniž zvěř země žráti je bude, ale bydliti budou bezpečně beze všeho strachu.

A vzbudím jim štípení slavné, nebude již ubývati jich hladem ze země, aniž bude jim dále snášeti pohanu národů, ale zvědí, že já Hospodin Bůh jejich jsem s nimi, a oni, dům Israelův, že jsou lid můj, praví Pán Bůh.

Vy pak jste má stáda, stáda pastvy mé, lidé, a já jsem Pán Bůh váš, praví Pán Bůh. Ez. 34.

* * *

Ruka Hospodinova spočinula na mně, Hospodin vyvedl mne v duchu a zastavil mne na rovině údolní, jež byla plná kostí. Obvedl mne okolo nich, bylo jich velmi mnoho na povrchu roviny údolní, a byly skrz na skrz suché. I řekl mně: „Synu člověkův, co myslíš, mohou tyto kosti býti zase živy?“ Řekl jsem: „Pane Bože, ty víš.“

Tu mi řekl: Prorokuj o těchto kostech a rci jim: „Kosti suché, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Pán Bůh těmto kostem: Aj, já vpustím do vás ducha, abyste ožily. A dám na vás zase šlachy, učiním, že zroste na vás maso, obtáhnu vás kží. Dám vám ducha, i budete živy a zvíte, že já jsem Hospodin.“

Prorokoval jsem tedy tak, jak mi byl rozkázal.

I nastal chrast, když jsem já prorokoval, a aj, pohyb. Kosti, připojily se ke kostem, každá ke svému kloubu. I hleděl jsem, a aj, šlachy a maso na nich vzešlo, na povrchu roztáhla se kůže, ale ducha ještě neměly.

Tu mi řekl: „Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověkův, a rci duchu: Toto praví Pán Bůh: „Ode čtyř větrů přijď, duchu, a věj na tyto zabité, ať ožívnou!“

Když jsem prorokoval, jak mi byl rozkázal, všel do nich duch, ožili a postavili se na nohy — zástup velmi, náramně veliký.

Řekl mi pak: Synu člověkův, tyto kosti — toť všecek dům Israelův. Oni říkají: „Uschly kosti naše, zhynula naděje naše, veta jest po nás.“ Proto prorokuj a rci jim: Toto praví Pán Bůh: Aj, já otevru hroby vaše, vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, a uvedu vás do země Israelské. I zvíte, že já jsem Hospodin, až otevru hroby vaše, až vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, až dám ducha svého do vás, a živi budete, až vám dám klidně sídliti ve vaší zemi. Tehdy zvíte, že já Hospodin jsem to mluvil a učinil, praví Hospodin Bůh. Ez. 37.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Každý den hledají mezi zprávami dodanými zpravodajskými agenturami alespoň jednu, ze které by bylo možno udělat "sensaci". Zapomínají prostě, že každodenní sensace není sensací a že pathos, jehož režii obstarává tiskárna, má velmi málo vnitřní přesvědčivosti. Typografická úprava jest oslím můstkem špatných stylistů — vyjímaje případy zcela vyjímečné. Kdo dovedl svůj článek zahrotit dobře stylisticky, nemusí si pomáhati plakátovými literami. Proto též deníky vskutku velké a seriózní svrchovaně šetří velkými typy. Tato stránka novin nenáleží ovšem již do rubriky "jak se noviny píší", nýbrž do rubriky "jak se noviny dělají". Bohužel se dnes noviny daleko více dělají, než píší. Je to důsledek moderní, vyvinuté zpravodajské techniky, jež položila hlavní váhu v novinách na to, co dělá telegraf a telefon a zatlačila stylistu v novinách do pozadí, ponechávajíc mu čím dále tím více roli externího spolupracovníka. Dnes šéfredaktor je spíše šéfem, než redaktorem, dnes má v novinách větší váhu organisátor, než spisovatel, kterýžto vývoj je výborně vylíčen v Jouvenelově knížce "Le journalism en vingt lecons" (R. de Jouvenel: Le Journalisme en vingt lecons. Paříž 1920). Rozsáhlé společenské styky, podmiňující dobrou reportáž, znamenají v novinách více, než péro sebe ostřejší. Typ novináře, jakým byl Havlíček, je zatlačován stále více do listů krajanských. Jen v Paříži ještě vychází několik listů, které si píší jejich vydavatelé takřka celé sami a tyto listy jsou odbírány spíše jako kuriosum, než pro informaci. Kommercialisace a mechanisace zasahuje i tu svým nivelujícím vlivem a půjde-li vývoj takto dále, jest těžko si představiti budoucnost novin vůbec. Konkurence po stránce zpravodajské jest čím dále tím nesnadnější a ovšem nákladnější a list dávno nemůže žít pouze z předplatného. Tato okolnost čím dále tím více přistřihuje Pegasu v novinách křídla a zapřahá jej do pluhu bud' strany', nebo soukromého vydavatelstva, takže správně napsal ve své studii o této věci M. Bloch, že dříve byly strany orgány listu, dnes jsou orgány stran (M. Bloch: Anonym oder signiert. Ein Zeitkapital über die Zeitung. Čechoslovakische Korrespondenz. 1923). Málokdy jest dovoleno novinářovi, aby mluvil jenom sám za sebe. Nemluví často již ani za redakci, nýbrž za sekretariát nebo administraci. I to ovšem vede k šablonovitosti a zhoršuje stylistickou stránku novin, neboť volnost vlastního Já je první podmínkou dobrého slohu. Kdo jest nucen neustále omílat tytéž fráse, tomu tyto fráse sevšední, i kdyby mu na počátku jeho činnosti nebyly frásemi, nýbrž skutečným výrazem přesvědčení. Jakmile mu sevšední, nevěnuje již jejich stylisaci svou péči. Abych svoje myšlenky dobře stylisoval, musím si jich především sám vážiti. Tak by bylo možno obměniti známý výrok Schopenhauerův o stylu. Stylistická ledabylost novin, která bývá často kárána, nebývá zaviněna ani tak chvatem, jako omrzelostí z věčného omílání stále týchž světoborných pravd, jaké jsme psali loni, předloni, před dvěma, třemi roky a přece nesmíme prostě dát otisknout svůj loňský článek, neboť čert nikdy nespí a čtenář by to mohl přece jenom poznat. A přece jest toho třeba. Služba myšlence vyžaduje sebezapření a čím lepší a vážnější novinář, tím tíže pocit'uje tuto nutnost a musí často usilovně zápasit sám se sebou, aby se nestal ve svém nitru pustým cynikem a aby mu to, co mu bylo obsahem vnitřního života, nestalo se pouze virtuósně roztáčeným modlícím mlýnkem. Lékem tu může býti neustálá četba, neustálé studium, stálé vnitřní obrozování. Pak nalezne novinář i vždy nový výraz pro staré myšlenky a dovede z myšlenek starých vyvodit i myšlenky nové a zůstati publicistou i tam, kde hrozí vše státi se řemeslem, technikou, profesí.

Co jest aktuální, jest pomíjivé. Věčné hodnoty nejsou aktuální a nejsou také pomíjivé. Bolest, krása, láska, jež tvoří podstatu veškeré tvorby, obyčejně unikají ve shonu za módou a aktualitou. Novinář brzo probléhne, že aktualita je klam a že události nejaktuálnější se více méně opakují. Tím důležitější jest, aby neztratil smysl pro věčné hodnoty. Blaseovaný novinář jest pouhým stylistickým rutinérem a každý rutinér se brzy vypíše. Proto je nutno především zapamatovati si radu Jouvenelovu, že novinář má zůstati stále zvědavým a zvídavým, a že mu nesmí svět nikdy zevšednět, byt' jeho povolání bylo v tomto směru nebezpečnější, než kterékoli jiné.

(Pokračování)

Křest dětí

(Pokračování ze str. 4)

časem se v něm probouzí poznání skutečnosti. Člověk si uvědomuje, že žije. Žádné dítě ovšem nepřemýšlí o tom, má-li v životě pokračovat nebo ne. Celou silou své osobnosti, celým srdcem svůj život miluje, snaží se ho rozvinout k dokonalosti a štěstí, pochopit jeho smysl.

Je-li tomu tak v životě přirozeném, je tomu obdobně i v životě nadpřirozeném. Křtem se stáváme účastni života Božího, života Nejsv. Trojice. Jeho hlouhku nepochopíme nikdy. Ale čím více v něm rosteme, tím více ho milujeme.

Není v naší moci si tento život dát a zrodit se k němu. Je to dar, který jako všechno dobré přichází shůry od Otce světel (sr. Jak 1,17). S každou milostí ovšem člověk spolupracuje, nakolik může: ale nejsme to my, kteří děláme první krok k Bohu. Je to naopak Bůh, který nás miloval dřív než jsme o tom věděli (sr. I Jan 4,18).

Blud tzv. semipelagianismu předpokládal, že začátek každého dobrého skutku musí vyjít z naší vlastní iniciativy, z našeho osobního rozhodnutí, ke kterému se pak dostatečně připojí Boží pomoc (milost). Podle autentické křesťanské nauky je tomu právě naopak. Bůh začíná dílo spásy a my se k němu připojujeme podle schopností a možností svou spoluprací s boží milostí.

Křest dětí v církvi je veřejným vyznáním této nauky o milosti. Dítě se rodí k životu přirozenému a vzápětí nato i křtem k životu Božímu. Obojí je dar Boží prozřetelnosti, dar života. Ten pak roste a vyvíjí se k uvědomění, k lásce, k svobodnému rozhodnutí, tj. k přijetí toho, co se jeví tak krásné a plné smyslu.

A přece nekřtí církev všechny děti. Právem dnes vznikají jisté pochybnosti, má-li kněz svolit ke křtu, kdykoli mu dítě přinesou. Dřív to bylo snazší. Za normálních okolností nebylo pochybností o tom, že bude pokřtěné dítě katolicky vychované. Nebyli-li náhodou rodiče sami katolíci, žádala se i právní záruka pro budoucí výchovu.

Dnes se snadno vyskytne jiná situace. Rodiče sami nevěřící, o náboženství se nestarají, ale jaksi blahovolně a tolerantně dovolují knězi: "Chcete-li, můžete to dítě pokřtít!" Takový případ ovšem právem budí obavy. Křtít je začátek nového života. Dát vznik životu je velká odpovědnost. Nezaséváme semena do půdy, která nedává žádnou záruku vzkličení a růstu.

Tato záruka se ovšem těžko stanoví právně, nedá se odhadnout s velkou jistotou. Je tu vždycky značné riziko. Ale jakési základní podmínky se přece jenom vyžadují, jakási oprávněná naděje, podobná naději zemědělce, který seje obilí do země.

Církevní právo chápalo tzv. kmotry při křtu jako legální svědky, kteří se zaručují za to,

(Pokračování na str. 14.)

DOPISY našich čtenářů

MATJIESHLOOF, NAMAGNALAND, JIŽNÍ AFRIKA:

Dústojný pane, milý Otče!
Drazí čtenáři odevšad!

Zasílám Vám i ctěné redakci "H. N." mnoho nejkrásnějších pozdravů z přítomně kvetoucího, vůněplného Namagnalandu, což přinesl dobrý déšť. Díky Bohu za tuto vzácnou vláhu.

Jako mnozí jiní byla jsem čtenářkou oblíbeného Katolíka, který byl pro mne velkým povzbuzením. Jeho zánik mě hluboce dojal, ale Pán se postaral o nás všechny — toužící po dobré četbě v mateřštině. Vzbudil lásku a smysl k odpovědnosti k národu v několika dobrých lidech tam u Vás v Americe a tak nám vychází "Hlas národa", který se mi velmi líbí. Je to těžká misijní práce pro "Boha, církev a vlast". S Boží pomocí a požehnáním budete vítězně čeliti mnoha obtížím! Modlím se za Vás všechny.

K obdivu, který je spojen s Vaší šlechetnou prací, vyslovuji svůj vřelý dík za bezplatné zasílání vzácné četby H.N. Zaplať Pán Bůh, zatím to splácím svými skrovnými modlitbami za zdar této ušlechtilé krajanské práce.

Už několikrát jsem podě-

Nejlépe si pochutnáte v československé restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domu. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

kovala dp. Otci Michaličkovi s prosbou o tlumočení díků Vám. Vědouc o nepřítomnosti tohoto vzáceného kněze, kterému tolik šla k srdci Vaše krajanská práce, činím to dnes sama osobně z celého srdce Vám tímto dopisem. Současně si dovoluji přiložit psaníčko pro dp. Otce Michaličku s prosbou o laskavé doporučení. Nemám jeho novou adresu a ráda bych mu i dodatečně vyslovila blahopřání k sv. Václavu. Už předem děkuji za laskavé odeslání.

V následujících řádcích dovoluji si Vám sebe představiti. Jsem rodem z Moravy z Vracova u Kyjova. V roce 1928 jako 20tiletá dívka s rodákem vracovským P. Hylšem loučili jsme se s nejdražšími. Páter Josef pro jihozápadní Afriku a já do Horních Rakous do Lince do noviciátu sester sv. Františka Saleského. Po dvou letech pobytu v Rakousích a jednoho roku v Italii v Perugni byla jsem poslána do jižní Afriky do misií v území naší práci svěřené Namagnalandu. Vyučovala jsem v dětské zahrádce po 39 let a byla jsem státem placena. Byl to jediný příjem po mnohá léta. Kromě školnímu vyučování věnovala jsem se všem potřebným pracím misijním, zvláště dětem. Přítomně jsem v důchodu, ale stále jsem v činnosti misijní činná nadále. Bohužel dosti jsem musila omezit námahu pro vysoký krevní tlak, který se před několika týdny stal pro mě důsledný. Překvapil mě lehčí případ mrtvice. S pomocí Boží a záslužnou péčí lékaře cítím zlepšení, i když né stoprocentní, za což jsem Bohu nevýslovně vděčna.

Pro tento zdravotní stav i další možnosti mrtvice odporoučím se do Vaší zbožné modlitby, abych byla silná konati vůli Boží. — Současně prosím o "Memento" pro naši, nyní trpící Jižní Afriku, naši vládu a naše vedoucí. Nemají to snadné! S tolika různými, stále tolik požadujícími rasami! Po svých 45 letech v Jižní Africe mohu doznati, kolik tato vláda pro nebělošské obyvatele učinila. Cizí zlosynové tyto lidi navádějí a provokují k násilnostem, říkajíce jim, že se budou mít lépe, až budou vládnout sami a že "svobody" dosáhnou, jen když budou dělat násilnosti. A tak teď všechnu péči o ně splácejí dnešní vládě tím, že podpalují vlastní školy, čítárny a universitu, rozbíjí auta, převracejí autobusy a páchají všelijaké zločiny. Škody jsou milionové a hospodářství země tím trpí. Nedělají to všichni, ale jen pár dobře organisovaných křiklounů. Tak splácejí nyní všechno zlem, zatím co v zámoří politici kritisují neprávem stát. Myslím, že člověk vše lépe chápe, žije-li s lidmi toho druhu.

Končím s mnoha pozdravy a s prosbou o Vaše svaté požehnání.

Jsem v Kristu Vaše vděčná
Jeann Emmanuel Krausová,
sestra

Prosím o laskavé přehlédnutí všech mých chyb a nedostatků. Jsem jediná Češka zde. Mateřštinu si udržuji pouze četbou.

Milá ctihodná sestřičko,

moc Vám děkujeme za Váš milý a zajímavý dopis. Váš pozdrav dp. Václavu Michaličkovi posíláme. Bude mít z něho radost. — Teď, když jste nám po prvé napsala do H.N. dlouho nečekejte a zase nám napište. Naše čtenáře bude živě zajímat, co se tam u vás děje a jak se situace vytváří. Od sovětské okupace Československa v r. 1968 je tam u vás také dosti velký počet našich nových exulantů, z nichž někteří už do USA přijeli a jiní se snaží sem dostat. Zřejmě proto, že asi začínají Jižní Afriku opouštět i jiní — domorodí běloši. A panika je vždycky špatný rádce. To už mají komunisté dobře vyzkoušeno, protože na strachu vybudovali a udržují svou moc, jako všechny diktatury — a proto s ním operují od začátku svých zájmových výbojů v Africe také v rasovém "přestrojení".

Jinak o Vás, ctihodná sestřičko víme už od doby, kdy jste psala do K. a N., v jehož redakci a tiskárně jsem přes dvanáct let pracoval. Předtím jsem o Vás slyšel v Durbanu i v Cape Town, když jsem tam projížděl za svého pobytu v afrických misiích. Pozdravujte Otce Čižkovského a všechny naše krajany. Pán Bůh Vás opatruj, ve zdraví zachovej a brzy nám pište!

Redakce

UNION CITY, OKLA.:

Upomínka na známou spisovatelku, Vlastu Javořickou.

Toto nám zaslala její dcera pí. Marie Říhová ze San Antonio, Texas. Citujeme z jejího dopisu: 'Máti utrpěla letos 9. června mrtvici. Byla napřed ochrnuta na pravou stranu a nemohla mluvit. Začalo se to ale rychle čistit, a po třech nedělích v nemocnici opětně chodí; snaží se i psát, což je ovšem zoufalé — píše "po paměti", poněvadž nevidí a rozeznává jen světlo a stíny — ale snaží se, neboť psaní bylo její celý život. Ovšem duševně už, to není jak to bývalo. Horší je, že ona o tom ví. Často žije v době před 30 lety — nebo ve svém dětství. Je netrpělivá, což je u ní něco nepochopitelného. Měla vždy andělskou trpělivost a říkávala, že ona nemá nervy. Je to zřejmě chorobou. — Trpí těžkým kornatěním cév a lepší to nebude.

Byla bych vděčná, kdybyste dali do Hlasu Národa tuto malou vzpomínku na Vlastu Javořickou. Bude jí v březnu 87 let". Končí dopis s podotknutím, že ještě má (pí. M. Říhová) na 500 knížek "Tři zlaté vlasy děda Vševěda". Tato povídka je krásná jako byly všechny předešlé od Vlasty Javořické, tištěné v bývalém Katolíku a Národu v Chicagu. Odporučujeme ji, je pouze za $1.00. Pište na: Mrs Marie Říha, 6611 So. Point Dr.#109, San Antonio, Texas 78229.

* * *

Nevím, jestli ji máte na adresáři; její adresa je nahoře a neodebírá-li H.N., pošlete ji výtisk na ukázku.

* * *

Zítra 2. října je velká civilní slavnost — Korunovace Čes. královny v Yukon, Okla. Bude velký krojovaný průvod, kapely i různé spolky z Okla. a odp. 1:30 korunovace v nové Čes. síni, postavené v Yukonu, která bude také odevzdána svému úkolu v tento den. Míním tam jet a podat zprávu.

Pěkný srdečný pozdrav všem čtenářům. S Pánem Bohem

P. Václav Michalička.

CEDAR RAPIDS, IA.:

Ctěná redakce a čtenáři,

nastal měsíc říjen — "půjdeme na hony, budem střílet jeleny". — Zajíce máme na lotech; odstěhovali se z měst a upelešili se pod porcemi našich domů. Tam na ně číhají kočky a hubí je, takže jich moc ubývá. Jeleni se chodí živit na farmy, které jsou blízko lesu. Jako se mění život lidský, mění se dnes asi i život zvířat.

Za dob starého mocnářství Rakouska-Uherska pořádaly se v Čechách, v krajinách, kde byly velké lesy, každé dva roky knížecí hony. V dalekém okolí těchto lesů se po všech vesnicích vybubnovalo a lidu hlásilo, kdy se hon bude odbývat. Nastal shon, lidé se hned připravovali a dělali si z větví stromů hole — jimiž pak zajíce i zvěř plašili. K honu byl připuštěn každý, komu bylo více než 14 let a každý dostal zaplaceno dřívím. Proto každý, kdo jen trochu mohl, šel na hon a vesnice se vyprázdnily. V které vesnici byla škola, anebo fara, dostala od vrchnosti dříví zadarmo. I služební dostávali dříví pro sebe a mohli je — když chtěli — i prodat.

Byla jsem na honech dvakrát, když mi bylo 14 a 15 roků. To nebyly sice už takové hony, o kterých jsem se dříve zmínila. Byly to jakési hony domácí, ale pod dozorem knížete Schwarzenberga, který v té době bydlel na zámku Hluboká blíže Českých Budějovic. Dnes už ty doby patří minulosti a naše lesy patří prý lidu — "jezedákům a Sovětům".

Jak jsem se dověděla od synovců, honitba zvěře se dnes v naší staré vlasti prodává vesnicím. Která vesnice si ji zakoupí, tak její obyvatelé, když chtějí zvěřinu, mohou si ji po *obdrženém povolení zastřelit.* Srnky se ale střílet nesmějí, jenom srnci a zastřelený jelen se musí odevzdat, tak nějak mi to vysvětlovali. V některých místech zase pořádají hon pro cizince, kteří to Tuzexu pěkně zaplatí.

Když jsme v zimě drali peří, tak rodiče nám vypravovali, jaké to bylo za jejich mladých let, když oni chodili na hony. Chodili hlavně z toho důvodu, jak už jsem psala, aby dostali dříví a zajíce; někdy dostali jako pochoutku i koroptve. Bylo to v roce 1876 anebo 1877. Pořádal se tehdy velký knížecí hon okolo lesů, které se nazývaly Blana a táhly se daleko až k hranicím Litvy a Běloruska, kde se nazývaly Bělověžská pouště. Tehdy na ty hony přijeli tři panovníci — císař rakouský, car ruský a císař německý se svými rodinami. Byl přítomen i princ Rudolf, kterému tehdy bylo asi 18—19 let. Byl výborný střelec a přál si, aby všechno co zastřelí, se dávalo zvlášť. Vybrali osm děvčat z vesnice Zahájí, která byla vedle toho lesa. Za lesem byl veliký knížecí dvur, který živil několik

OTTO PEJSA,
proprietor
Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do
NEW
LITTLE BOHEMIA
OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE
American & Continental Cuisine
2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537
Zavřeno v pondělí

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

GRANÁTY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

okolních vesnic. Mezi těmi osmi vybranými děvčaty byla i moje nebožka matka. Děvčata se pěkně nastrojila a dostala parádní nůše, dobře vyložené, aby od krve zastřelené zvěře se nikdo nezamazal. Zvěř, kterou zastřelil princ Rudolf, sbíraly do těch nůší. Děvčata, která tu zvěř v těch nůších tehdy nosila, byla asi stejného stáří — 18 let — jako byl tehdy princ Rudolf. Po honě všech těch osm děvčat dostalo na památku ty parádní nůše a v každé nůši 2—3 zajíce; k tomu dostaly ještě na penězích 2 "zlatky" — (byly stříbrné) — a větší fotografii prince Rudolfa. Byl to hezký mladík — ustrojený jako parádní myslivec. Krátké zelené kalhoty a punčochy, zelený klobouk s bažantím pérem. Snad ten obraz má ještě bratr, jestli se stářím nerozpadl. Na tom honě byl totiž také fotograf, který vyfotografoval všech těch osm děvčat s princem uprostřed. Pro všech osm děvčat princ sám fotografie zaplatil předem, a fotograf měl každé obrázek poslat. Ale ten fotograf byl dareba, protože chtěl, aby si každé děvče samo obrázek zaplatilo znovu. Děvčata to nechtěla udělat, poněvadž věděla, že princ obrázky pro ně fotografovi zaplatil, a takže jim obrázky patří. Když děvčata fotografovi peníze nedala, tak on je lichvářsky a podvodně prodal cizím lidem za víc peněz. Děvčata nechtěla jít žalovat k soudu a tak nic nedostala. *Podvod vládne světem od dávných dob* a vládne stále dokonale, houževnatě skoro všude, u mocných i chudých, jako rakovina. Buďte zdrávi, Pán Bůh s vámi!

Zdraví vás všechny

E. Burákova

SAN ANTONIO, FLORIDA.

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Je vždy radostné psáti o přátelských osobách stavu duchovního, ať již jsou to kněží, ctihodní bratři či ctihodné sestřičky, kteří zasvětili svůj život Bohu a službě svých bližních. Zvláště je radostné, když tito vyvolenci slaví svá jubilea v plné oddanosti svému duchovnímu povolání. Tyto duchovní osoby se dobrovolně zřekly pomíjejících pozemských radostí a jejich srdce patří Bohu, který si je vyvolil. Letošního roku, v sobotu 15. října, bude sloužena v katedrále sv. Augustina na Floridě slavná mše sv. k jubileu sestry Mary Louis (diamantové), 60. výročí ve službě Bohu a svaté Církvi. Stříbrné jubileum (25 roků) řádové služby budou oslavovat sestřičky Marie Renée, Catherine Labour, Margaret Victor a naše vzácná přítelkyně sestřička Agnes Maria Jaša. S touto šlechetnou sestřičkou Anežkou se již známe mnoho let. Před časem jsme navštívili její maminku v Palm Beach, která je hrdá na svoji dceru Anežku. Sestra Anežka vstoupila do řádu v roce 1951 (10. září) a svůj řeholní šat oblékla na svátek sv. Josefa, 19. března 1952. První sliby složila před oltářem 15. srpna 1954. Věčné sliby složila 15. srpna 1957.

Její rodiče se přistěhovali z rodného kraje po prvé světové válce do Nebrasky, kde farmařili. Po čase se přestěhovali na Floridu do Palm Beach, kde ještě žije stará maminka a nedaleko její bratr. Její tatínek zemřel r. 1970. K jeho krásnému hrobu často přichází sestřička s maminkou, aby se pomodlily. Obě vědí, že se s ním sejdou v nebeské slávě, až je Bůh povolá.

Celá rodina Jašova byla velmi zbožná, s modlitbou na rtech uléhali na lůžko a s modlitbou začínali ještě za šera svůj pracovní den. Sestřička Anežka má ještě tři bratry: Hynka v Malabar, Frantika v Sanfordu a Václava v St. Pierci. Rodiny všech bratrů sestřičky Anežky jsou též zbožné a pracovité.

Dvacet pět let řeholního života sestřičky Anežky je naplněno úspěšnou prací na poli duchovním a výchovném. 4 roky byla ve službě v St. Mary's Cathedral v Miami, 2 roky působila jako učitelka v St. Patrick v Gainesville. Dále byla tři roky ředitelkou školy v Puerto Rici. Byla to její zásluha, že byly otevřeny dvě školy pro mrzáčky, jedna v Miami a druhá v Palm Beach. Tento rok pracuje jako area consultant v církevním vyučování v diecési Miami. Je to mnoho práce a velká zodpovědnost. Její obvod má 37 osad. Sestřička Anežka dělá svou práci ráda, neboť ví, pro koho to dělá. Její největší radostí je, když pobloudilec je navrácen její zásluhou do odpouštějící náruče Ježíše Krista.

Až při té slavnostní mši svaté v kostele sv. Augustina bude pan biskup žehnati všem jubilantkám, tu nejen srdce všech sestřiček, ale i srdce jejich rodičů a přátel budou naplněna tou největší radostí. My všichni v tento den zaletíme v myšlenkách do kostela sv. Augustina.

Prosím o modlitby za moji těžce nemocnou manželku, která je dosud v nemocnici. Prosím o modlitby za staré a nemocné a též za ty, kteří zasvětili své životy Bohu, Kristu a Církvi. Pane Bože, žehnej všem, kteří pracují na úhoru Páně.

Všechny vás pozdravuji. Bůh vám žehnej!

Karel Pekárek.

* * *

Pozn. redakce: Nejprve té "naší" sestřičce Anežce i všem ostatním blahopřejeme k jejich jubileu. Vyprošujeme jim hojnost zdraví a všech potřebných milostí do dalšího bohumilého života. Avšak, takovýchto schopných a obětavých sestřiček, ctihodných bratří i kněží českého či slovenského původu máme po světě roztroušeno několik set — i v různých misijních zemích. Už jsme o tom dokonce jednou psali v souvislosti dopisu ctih. sestry Josefy Hustolesové z Belgie. Je jenom veliká škoda, že tyto sestřičky, řeholní bratři, kněží či civilové, kteří se ve světě tak dobře uplatnili, se nám do našich krajanských novin jen zřídkakdy ozvou, i když některým z nich H.N. nyní posíláme. Chápeme, že na psaní dopisů jim mnoho času nezbývá, a že z chvályhodné řeholní pokory o sobě nechtějí asi psát. Avšak je to chyba — pro naši společnou věc národní, pro Kristovu církev. Kolik zajímavých zkušeností a nápadů mají asi všichni tito lidé! Jak by to naše čtenáře zajímalo — a navíc, k jaké důvěře v Boha by nás mohly všechny jejich obětavé práce povzbudit. Když bychom měli jistotu, že svou práci obětují také za naše potíže, za nespravedlivě diskriminované věřící, kněze a sestřičky ve staré vlasti; to by byla, panečku pomoc! — Zatím nám ale několik kněží československého původu jen napsalo, že "naše" problémy je nezajímají, že si naše noviny neobjednali, že na ně nemají peníze, a tak ať jim je posíláme buď zdarma anebo vůbec ne. Inu, to nevadí. I v církvi Kristově jsme všelijací lidé. Jsme však přesvědčeni o tom, že máme-li se jako katolíci — a tím více jako kněží — zajímat o šíření Kristovy víry, o misijní úsilí církve, pak tím spíše je spravedlivé, abychom se zajímali o osudy církve ve starých křesťanských zemích, kde je dnes stále více a promyšleně pronásledována bezvěreckými režimy. Mezi těmi zeměmi je i stará vlast našich předků, a my kněží a sestřičky z českých a slovenských rodičů bychom bývali nedostali boží milost našeho povolání, kdyby si naši rodiče nebývali odtamtud do Ameriky přinesli tu cyrilometodějskou víru! — Zajímat se o naši starou vlast je tedy věcí základní spravedlnosti a vděčnosti, nezdá se Vám?

Fr. Vojtěch

DENVER, COLO.

Vážená redakce, milí čtenáři,

doma ve staré vlasti je v náboženském ohledu situace hrozně vážná, ale věřící to vědí a drží se.

Bohu, Církvi a národu vždy věrní Moravané vytrvávají ve své lásce k Bohu. Jistě je udržuje v této duchovní síle přímluva našich sedmnácti národních světců u Boha s našimi už mrtvými horlivými biskupy Stojanem, Beranem, Zelou, Prečanem, Kordačem, Matochou, Kupkou, Skoupým, Hlouchem a Trochtou, a s řadou mrtvých lajků: Vojtěchem Jílkem, Rostislavem Sochorcem, Františkem Valenou, básníkem Zahradníčkem a j.

Není lehké pro ně sloužiti Bohu, není dostatek kněží, biskupů; chybí řeholníci a řádové sestry. Biskup olomoucký nejd. OTEC Josef Vrána nezahálí a snaží se. V době 41. Světového eucharistického kongresu ve Filadelfii "zavolal" na Hostýn a Velehrad přes 50,000 čs. nebojácných věřících, sloužil pro ně mši svatou s přisluhujícími desítkami kněží. Vyhlásil milostný rok k dvoustěletému jubileu povýšení olomoucké metropole na arcibiskupství (1777-1977) dojímavými bohoslužbami v dómě sv. Václava v Olomouci letos 28. září. Těch několik tisíc čs. věřících-hlavně mládeže—jásalo při zpěvu písní "Ejhle oltář Hospodinův září. . . ", "Chválu vzdejme Moravané" a v chorálu: "Svatý Václave". Náš lid doma se tak duchovně zapojil do významného letošního Eucharistického kongresu ve Filadelfii. Přihlížel na televisi z Vídně našemu americkému holdu Kristovi ve Filadelfii. Se zájmem četli z Hlasu Národa popis naší české účasti na bohoslužbách v chrámě sv. Petra ve Filadelfii, konaných nad hrobem našeho rodáka, Blahoslaveného Jana Neumanna.

Biskup Vrána ve svých visitacích po celé Moravě uděloval letos v létě ve 12 farnostech svátost biřmování stovkám mládeže. V kázáních o arcibiskupu Stojanovi připomíná Moravanům Stojanovu svatost. Biskup Vrána už také předložil Svaté Stolici dosvědčující materiál o svatosti života arcib. Stojana k procesu blahořečení.

V pastýřském listu biskupa Vrány se čte, že 650 farností vede jen 508 kněží. Bývalo jich okolo 1,200. Kněží, pokud mohou sloužiti v pastoraci, nemohou bez státního souhlasu ani sloužit mši ani kázati na jiných místech mimo svou farnost. Že i všechna ostatní přísná opatření režimu proti působení církve jsou důkazem nesvobody v Československu a dosud usvědčují československé signatáře Helsinské úmluvy o dodržování nejzákladnějších lidských práv ze lži - to pan biskup Vrána musí jistě dobře vědět, i když chápeme jeho těžkou situaci zrovna jako všech ostatních členů československého episkopátu.

Srdečně Vás všechny zdraví

Dr. František Hradil.

K uctění světlé památky
mého drahého manžela

VINCENT VRDSKY

a

tragicky zahynulé
dcerušky

ZDENIČKY

věnuje na
udržení našeho milého
Hlasu Národa

$25.00

AURELLIA VRDSKY

MALÁ UKÁZKA Z TOHO, CO LZE KOUPITI U PANCNERA V BERWYNU

Bible svatá (česká) $4.25, pošt. $4.90. — Svatá biblia (slovenská) $5.00, pošt. 5.75. — Modlitební knihy české i slovenské.

SLOVNÍKY: Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický $9.00, pošt. $9.75. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, pošt. 5.45. — Say it in Czech (English-Czech Phrase Book) $2.75, pošt. $3.25. — Čeština pro cizince (Czech for English speaking students) $6.95, pošt. 7.45. — E. J. Žižka: Czech language lessons, 192 stran, brož., $1.50, pošt. $1.75.

Mnoho jiných českých knih, seznam právě vyšel — žádejte!

SELSKÝ BETLÉM k vystřihování a upravení nalepením na lepenku nebo dřevo. Velmi pěkně barevně proveden é na způsob Alešových kreseb. Tři velké archy $1.95, pošt. $2.75.

Právě došla z Československa velká zásilka rekordů Supraphonu a Pantonu!

Křišťálové sklo, keramika, rekordy, blahopřejné lístky české a slovenské, potřeby do kuchyně, koření, čaje a mnohé jiné. — Seznam zdarma.

SUŠENÉ LETOŠNÍ HŘÍBKY, světlé, na slunci sušené, 1 lb. $21.50, pošt. $23.25 — ½ lb. $10.80, pošt. $12.15 — ¼ lb. $5.90, pošt. $6.90.

MAĎARSKÁ PAPRIKA v plechovce: sladká $1.35, pošt. $1.85 — pálivá ve stejné ceně.

SMOKED GOOSE PATE, imp. paštika z Francie, plechovka $1.00, pošt. $1.50.

IMP. SÝR S KMÍNEM, kus 69c, poštou nejméně dva za $2.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5c více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

telefon 484-3459

Pozdravy z pouti . . .

Už jsme putovali na wisconsinský Svatý Kopeček za všelijakého počasí. V sychravém podzimním větru, v drobném dešti, v lijáku i v husté mlze. — Minulou neděli 10. října nemohl však sv. Petr vykouzlit krásnější podzimní pohodu, než jakou jsme měli. — A sjelo se nás hodně. Dva plné autobusy z Chicaga, desítka osobních aut a přijela celá řada krajanů z Wisconsinu. Všem se to líbilo, a tak jen doufejme, že i Panna Maria byla spokojena s opravdovostí našich modliteb a s upřímností všech poutníků. — Zde přinášíme našim čtenářům i účastníkům pouti aspoň tři záběry z Křížové cesty, jak je zachytila pozorná kamera našeho fotografa Milana Lelmbergra. A což kdybychom Vám mohli na novinový papír nějak "vyfotografovat" i ten lahodný zpěv poutníků našich chrámových písní při mši sv. a při svátostném požehnání! Letos je bylo opravdu radost poslouchat, protože to bylo vidět i na tváři našeho regenschoriho Jožky Ivičiče z Cicera, který nás na varhanách doprovázel. — Pán Bůh zaplať všem!

Česká svatováclavská mše

V neděli 26. září v 10:30 hod. dopoledne sešli jsme se na Svatováclavské české mši svaté, která na přání Distriktního svazu českých katolíku v Chicagu byla letos sloužena v chrámu sv. Prokopa.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb, který mši sloužil, přečetl epištolu a sv. evangelium, které se čte na svátek sv. Václava. Mše byla obětována za živé i mrtvé členy Národního a distriktního chicagského svazu českých katolíků, za blaho naší vlasti americké a za naši trpící starou vlast za mořem.

Ve svém kázání Otec Vojtěch zdůraznil hlavně svatováclavskou tradici odpuštění, na kterou se mezi námi zapomíná a která přináší bohaté Boží požehnání. Odpuštění, kterého se dostalo Boleslavovi od zákeřně zavražděného bratra Václava u kostelních dveří sv. Kosmy a Damiána ve staré Boleslavi, přineslo již dalším generacím Přemyslovců veliké požehnání. Mladá Přemyslovna založila u sv. Jiří na Hradě benediktinský klášter, a Boleslav II. klášter sv. Vojtěcha v Břevnově a pražské biskupství. Nechť patron země české sv. Václav je nám tímto svým mužným křesťanským odpuštěním příkladem zvláště v rodinách a v našich vztazích jednoho k druhému.

Aby této mši sv. bylo dáno svátečnosti, známou kostelní píseň našeho hudebního skladatele B. Foerstra na slova Josefa Sládka ochotně zazpíval Frant. Červený, bývalý člen opery Olomouckého divadla a na varhany jej doprovázel prof. Fr. Kubina, náš dlouholetý regenschori. Naši každonedělní ministranti Rostík Kučera a Honza Uhlíř přisluhovali u oltáře v národních krojích.

Přítomni byli úředníci Distriktního svazu českých katolíku, Čsl. Orla v exilu, Československé rady americké, Sdružení politických vězňů v exilu a velký počet věřících, takže byl náš prostorný Svatoprokopský chrám Páně téměř zaplněn.

Zaplať Pán Bůh všem návštěvníkům bohoslužeb, kteří i za toho deštivého chladného podzimního "dušičkového" počasí přišli k sv. Prokopu. Svatováclavský chorál zazníval v Chicagu zase jednou opravdu mohutně.

Holiday Folk Fair

Dne 30. a 31. října, v sobotu a neděli, se pořádá tradiční mezinárodní bazár na Navy Pier pod záštitou starosty města Richard Daleyho. Čs. ženská národní rada v exilu opět bude vystavovat krásné umělecké předměty ve výstavní části bazáru. Československá národní rada americká má na starosti stánek s pečivem a kávou v restaurační části bazáru, kde jsme se vždy vyznamenali velkém výběrem dobrého domácího pečiva a cukroví. Úřadovna ČSNRA prosí členky o domácí pečivo, jako v letech minulých. Sběr bud' v úřadovně nebo až ve stánku. Prosím telefonujte do úřadovny 656-1117.

PŘÁTELSTVÍ za PŘÁTELSTVÍ

Právem litujeme toho, že v dnešní době je i v našich Spojených státech málo vlivných politických činitelů, kteří se vždy staví za zásady svobody, demokracie a národní neodvislosti jako základy spravedlivého mezinárodního řádu a toleranční politiky Spojených států, kteří si nad to uvědomují důležitost svobodného Československa pro budoucnost Evropy, a kteří jsou vždy hotovi se ozvat i v zájmu čistého lidského soucitu na ochranu postižených jednotlivců a rodin. Proto si musíme tím více vážit těch přátel, které máme. Mezi ně na přední místo patří kongresník Frank Annunzio.

Kongresník Annunzio rok po roce připomíná Domu representantů výročí 28. října a Den hanby Sovětského svazu — obsazení Československa 21. srpna r. 1968. Každým rokem vzpomene narozenin presidenta Masaryka a Dne porobených národů. Byl mezi prvními, kdo se dožadovali utvoření zvláštní komise kongresu pro sledování toho, jak komunistické státy dodržují Helsinskou dohodu, a vždy pomůže při jejich immigračních a naturalizačních potížích; pomáhá při spojení rozdělených rodin a v těžkostech s žádostmi při udělování víz. a vůbec všude, kde jde o naše národní a lidská práva.

Kongresník Annunzio při nastávajících volbách kandiduje za volební okrsek číslo 11, který se rozprostírá na jih od Devon Avenue a na sever od Belmont a Diversey Ave.; na západ od Western a na východ Des Plains River. Zaslouží si, abychom mu pomohli, seč jsme.

Máte-li ve shora uvedené oblasti své příbuzné, přátele nebo známé, zavolejte je a upozorněte je na tohoto vzácného přítele naší věci, aby jej při jeho zvolení podporovali a zajistili jeho přítomnost v kongresu, kde ho tolik potřebujeme.

Standa Brym
Dr. Vl. Chalupa
Adolf Čierný
Ing. E. Dellin
Dr. M. Ferjenčík
Frant. Kalkus
Jim Krákora
Dr. B. Kent-Šalanský
Ing. Št. Papánek
Juraj Podzámský, M.D.
Dr. Frant. Schwarzenberg
Rev. Vojtěch Vít
Vlasta Vrázová

(Zaplaceno občany pro znovuzvolení kongresníka Frank Annunzio.)

Vzácný přítel Američanů českého a slovenského původu, kongresník Ed. Derwinski se v blížících se volbách znovu uchází o místo kongresníka za I. illinoiský volební obvod.

Kongresník E. Derwinski si plně zaslouží, abychom mu při jeho kampani na znovuzvolení pomáhali. Již před léty se pevně postavil za Resoluci PORO-BENÝCH NÁRODŮ, dožadující se práva na jejich sebeurčení. V srpnu 1968 ostře odsoudil v US Kongresu a ve svém projevu na veřejném shromáždění v Chicagu — obsazení Československa Sověty. Byl proti podepsání dohody v Helsinkách. Po jejím podepsání byl jedním z iniciátorů utvoření US kongresní dozorčí komise, která pod jménem "Commission for Security and Cooperation in Europe" má hlásit US Kongresu, jak se dohoda z Helsink opravdu uplatňuje. Zda komunistické vlády vskutku ulehčují život ve staré vlasti rozděleným rodinám, jak se exilem rozdělené rodiny spojují, zda se vyplácí do USA pense pensistům, jak se udělují emigrační a návštěvní visa a jak se plní ostatní dohody, slíbené v Helsinkách.

Kongresník Derwinski má plné porozumění pro všechny, kdo opustili kteroukoli nesvobodnou zemi za železnou oponou a rozhodli se pro exil v USA, a je vždy nápomocen v jejich problémech. Při každé příležitosti připomíná US Kongresu a americké veřejnosti osud našich a ostatních porobených národů a dožaduje se zlidštění režimů v těchto zemích. Tím dosvědčuje své upřímné úsilí o dobro Spojených států a šťastnou budoucnost našich dětí, když ještě zavčas proziravě odkrývá všechnu věrolomnost Sovětů v mezinárodní politice a ukazuje jasně na nebezpečí komunistických taktik při neustálém americkém ustupování sovětské rozpínavosti.

4. volební obvod zahrnuje nyní obce, kde sídlí naši krajané: Bedford Park, Bellwood, Berkeley, Bridgeview, Broadview, Brookfield, Burr Ridge, Countryside, Forestview, Hickory Hills, Hinsdale, Indian Head Park, Justice, La Grange, La Grange Park, Lyons, část North Riverside, Stickney, Summit, Westchester, Western Springs a Willow Springs.

Máte-li v uvedených obcích své přátele nebo známé, aspoň telefonicky jim zavolejte a upozorněte je na tohoto dobrého přítele našich národů, který si plně zasluhuje naší podpory a hlasů všech Američanů, kteří si jsou plně vědomi závažnosti letošních amerických voleb jak pro budoucnost Spojených států, tak pro vývoj situace v naší staré vlasti a v celém světě.

Standa Brym
Dr. Vl. Chalupa
Adolf Čierný
Ing. E. Dellin
Dr. M. Ferjenčík
Frant. Kalkus
Jim Krákora
Dr. J. Mička
Dr. B. Kent-Šalanský
Ing. Št. Papánek
Juraj Podzámský, M.D.
Dr. Fr. Schwarzenberg
Rev. Vojtěch Vít
Vlasta Vrázová
Ing. V. Zolman

(Zaplaceno občany pro znovuzvolení kongresníka Ed. Derwinskiho.)

Dvacet let uplynulo už od smrti předsedy československé vlády v exilu vůdce Čs. strany lidové na Moravě – MSGRA DR. JANA ŠRÁMKA

Vůlí Prozřetelnosti Boží nám bylo dopřáno, abychom se dožili dalšího výročí 28. října 1918. Mužové, kteří bývali nazýváni "muži 28. října 1918" jsou už všichni mrtví, jakož i ti, kdož byli zakladateli Československé republiky, T. G. Masaryk, E. Beneš a gen. R. Štefánik. Sem tam se na ně patrně ve zvyku vzpomene na oslavách 28. října, když budou vlajky svobodného kdysi Československa vztyčovány před radnicemi velkých měst světa.

A brzy po té slavíme svátek Všech svatých a svátek Všech věrných zemřelých. Myslím na ně zejména nyní, když si pomalu a postupně zachycuji vzpomínky na události těch let od roku 1918, které patrně nikdo nikdy číst nebude. Musel jsem vyhovět přání tak mnoha svých přátel, abych tak učinil.

Budeme vzpominat na ty své, kteří budovali katolické hnutí lidové na Moravě a není možno nevzpomenout, že už je tomu dvacet let ode dne, kdy zemřel Msgre. dr. Jan Šrámek. Nebylo možno psát o podrobnostech, za jakých opouštěl tento svět, protože ti, kdo o *tom měli znalosti, všichni byli* ještě na živu. Teď, když jsou mrtvi, mohu použít jejich informací.

Bylo to 21. dubna 1956, v den narozenin toho, kdo mi tato fakta sdělil. O 10. hodině v noci přivezli dva muži do nemocnice na Bulovku v Praze umírajícího starce se jménem Jan Císař, jehož byt a adresa byly fingovány, protože tato adresa zněla na pražskou budovu rozhlasu, v níž pochopitelně nikdo nebydlil. Umírajícího přijal do lékařské péče nemocniční lékař. Za necelé dvě hodiny po příjezdu do nemocnice stařec zemřel. Když byl lékař požádán doprovázejícími muži o vystavení úmrtního listu na jméno, jímž ho uvedli, lékař odepřel s prohlášením, že tento mrtvý je Msgre dr. Jan Šrámek, kterého lékař osobně znal. Proto vystavil také úmrtní list na jméno Msgra Jana Šrámka a tento doklad existuje.

* * *

Ve středu 25. dubna 1956 chystal se na hřbitově ve Velkém Týnci u Olomouce zvláštní pohřeb. Cizí, pozvaný hrobník tam toho dne začal kopat nový hrob, zatím co po hřbitově a kolem obcházelo několik mužů v kožených kabátech. Na dotaz náhodných návštěvníků hřbitova kdo zde bude mít pohřeb, odpovídali tito muži nevlídně a nevrle, aby se o to nikdo z tazatelů nestaral. Když pak byl ze hřbitova vykázán i místní, týnecký hrobař, jemuž se muži vykázali úřední legitimací Státní bezpečnosti, rozešla se bleskově zpráva po vesnici o záhadném pohřbu za asistence tajné Státní bezpečnostní policie.

To už byla do tamního kostela přivezena rakev, sháněli se na rychlo zpěváci a urychleně přijelo zároveň i několik kněží z Olomouce. Ti vykonali pohřební obřady, při nichž veřejnost a účast lidí byla nežádoucí.

I tak, když zazněly v Týnci zvony scházeli se občané. Jak to bývalo u nás doma ve vlasti zvykem, rakev měla okénko a ti, kdo jím směli na konec přece jen nahlédnouti, mohli se přesvědčit, že přišli pochovati Msgre Jana Šrámka. Pohřební obřady vykonal generální vikář Otec Josef Glogar. A tak přece jen aspoň malý počet místních vesničanů mohlo doprovodit na poslední cestě jednoho z velkých synů naší rodné Moravy, jednoho z jejích vůdců.

Rakev byla uložena do hrobu obsahující pomník s nápisem Jenovéfy Šrámkové, matky zemřelého. Hrob byl brzy pokryt květinami a věnci. Marné bylo úsilí přátel a spolupracovníků, aby ke jménu matky na pomníku smělo být připojeno jméno zemřelého. Podařilo se to až v době "tání". Spolurodáci Šrámkovi z Grygova na Hané směli dát na pamětní desku jméno zemřelého a v roce 1968 jméno mohlo být doplněno i fotografií. Mám ji ve svém archivu.

V roce 1968 se směla 23. června konat smuteční slavnost nad hrobem Šrámkovým. Byl to mohutný projev oddanosti. Přátelé a spolupracovníci se sjeli z celé Moravy. Na hřbitově bylo k umačkání. Nad hrobem promluvil nedávno zemřelý krajský tajemník Vojtěch Medek.

Msgre Jan Šrámek ve své dlouholeté internaci po nezdařeném dalším odchodu do exilu psal nebo diktoval nepochybně své vzpomínky a paměti, víme, kdo je opisoval a komu byly odebrány, obsahovaly prý i doklady z pobytu Šrámkova v Anglii at. Jsou patrně v archívu ministerstva vnitra.

Až budete na vzpomínkových slavnostech na 28. říjen 1918 a až si zajdete na hřbitovy at' kdekoliv ve světě, vzpomeňte ve svých modlitbách i tohoto padlého, velkého syna rodné Moravy, jenž po léta byl mandatářem svého národa.

Pracoval jsem pod vedením Msgra dr. Jana Šrámka dvacet let, mnohému jsem se od něho naučil a za mnoho jsem mu po celý život vděčen. Jako rodák moravského kněze-buditele Frant. Sušila kladu i já na jeho hrob v Týnci prostou kytici moravského kvítí, i když jen ve vděčných vzpomínkách.

R.I.P.

Bohumil Smutník

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

TECHNIKA A MRAVNOST

P. Tomáš Špidlík:

Když jsme jako studenti čítávali u Karla Čapka o robotech, kteří se vzbouří proti lidem, zdálo se nám to romanticky zajímavé, ale sotva kdo v tom cítil hrozbu. Ani světový výbuch v **Krakatitu** nepůsobil strašidelně. Je to cosi jako když Jules Verne psal o výletu na Měsíc: vtipný nápad, ale zatím neaktuální. Dnes už je tomu s návštěvami Měsíce jinak. Ale i nebezpečí techniky, která se vzbouří proti svému tvůrci, člověku, dnes začínáme prožívat daleko vážněji.

Italský myslitel Sergio Cotta věnoval tomuto problému své dvě knihy: **La sfida tecnologica** (Bologna 1968) a **L'uomo tolemaico** (Milano 1975). Zajímá ho především otázka, kterou všichni považují už předem za odpověděnou. Předpokládá se totiž docela samozřejmě, že velký vývoj techniky znamená nutně úbytek mravnosti. Vždyť to vidíme na každém kroku! Je to však docela pravda? Cottova analysa skutečnosti chce toto přesvědčení ověřit rozborem současné skutečnosti.

Jaké jméno dát dnešní době? Cotta ji nazval "dobou technologickou". Její charakteristika je totiž syntese, nerozlučné spojení vědy, techniky a produkce. To, co vědec objeví, technika hned uskuteční a vyrábí. Dříve tomu tak nebývalo. Vědci myslívali a psali nezávazně. Dnes prodají výsledky svého bádání na trhu a světový trh zase naopak usměrňuje jejich zkoumání.

Spojení myšlení a práce je úžasná vlastnost poslední doby, proto ten překotný technický pokrok. Všecky přivedl do nadšení, až do okamžiku, kdy si začínáme uvědomovat, že už je těžko jít dál tímto směrem. Najednou začínají být lidé vůči technice nevděčnými. Napřed ji zbožňovali, a teď chtějí na ni svalit vinu za to, že se nám vzduch v civilizovaném světě stává nedýchatelný.

Takové řeči jsou pohodlné. Jsou však správné? Ukazují cestu k řešení? Technika je totiž nástrojem v ruce člověka. Je to nástroj dobrý a užitečný. Rozumný člověk ho dobrovolně nezahodí. Musí se však zeptat sám sebe, čeho tím nástrojem chce dosáhnout.

Podle Cotty vznikla technika ze zásadního lidského postoje, který se dá vyjádřit výrazem "být tu pro život". Člověk vyvine tedy úsilí, aby se tu na zemi udržel, aby se měl dobře, aby byl spokojen. O to se snažili lidé odjakživa. Ale neuvědomili si dobře, jaké mají možnosti. Technické vynálezy jim otevřely oči. Co všecko si můžeme obstarat, jak si dovedeme zařídit bydlení v tomto světě, abychom se měli dobře!

Objevy a překotná produkce oslnily lidem oči. Staré kázání evangelia o bratrské lásce, o dávání almužen, o důvěře v Prozřetelnost v okamžicích bídy, o snášení bolesti v nemocech, to všecko se nám najednou zdá primitivní, prostoduché. Vždyť se dá přece svět docela jinak zařídit, aby se bída a bolesti odstranily! Donedávna tomu lidé neochvějně věřili (a dodnes ještě z velké části věří.)

I tento postoj má svou světlou stránku. Vzrostl tím i mravní pocit kolektivní zodpovědnosti. Dovedeme-li si svět lépe zařídit, pak je naše vina, že tu dodnes mnoho lidí trpí. Dříve si tu starost tolik nepřipouštěli. Říkali si, že za to nemohou, že se nedá nic dělat. Technická éra nám ukázala, co všecko se dělat dá. Čím to tedy je, že dodnes umírají lidé hladem, že je bída, nespokojenost. Nevěříme, že je to vina techniky. Ta to může všecko odstranit. Je to tedy vina naše. Nedá se tedy říci, že by technika sama ubíjela v člověku pocit mravní odpovědnosti. V jistém směru ho posílnila. Je to přirozené. Ten, kdo si je vědom svých schopností, začíná víc chápat svou odpovědnost.

Ale i toto zjištění je jednostranné. I nejnadšenější obdivovatelé technického pokroku zmlknou, když se dotkneme jednoho slabého bodu naší existence. Je tak banální, že se s ním setkáváme na každém kroku a přitom tak nemilý, že o něm mluvíme jenom neradi. Jmenuje se smrt, zničení života. Technika se zrodila z potřeby zařídit si dobře život. Co má dělat se smrtí? Proto všecky technické vymoženosti při pohřbech působí dojmem karikatury.

Technická vyspělost tedy před tajemstvím smrti oněmí. Kdyby šlo jen o to, nebylo by to tak zlé. Dnes jsme však dospěli tak daleko, že nám technika přímo smrtí hrozí, a to záludnými, temnými věštbami atomového zničení, zpustošením přírody, znečištěním moří, nedýchatelností vzduchů. Jako žena z ulice se technika zaprodala i zlodějům, vrahům, teroristům. Státy technicky vyspělé nedovedou zvládnout zločince, na které kdysi stačili noční hlídači s halapartnami.

Od věků měl člověk posvátnou hrůzu před přírodou, jejími projevy, zjevy, úkazy. Lidé se báli lesů, vod, bouří. Člověk vyzbrojený technikou se tomu všemu směje. Přestal se přírody bát, a proto s ní už nepočítal. Příroda se mu pomstila. Ukázala mu dnes, jaký je sirotek, když mu umře. Vymírají živočiši, mizí druhy rostlin, porušuje se rovnováha všeho živého, všeho toho, co je člověku stravou. Okna obchodů jsou dnes ještě plná konserv, ale před očima velkých ekonomů se otvírá obzor katastrofálního vyhladovění měst a národů při sebemenší poruše složitého technického způsobu dnešního zásobování. Co budeme jíst, kdyby zítra nepřijely vlaky? Raději na to nemyslet! Ti pak, kteří o tom uvažují, začínají techniku proklínat a nazývají ji příčinou budoucí zkázy lidstva.

Ve skutečnosti je tato obžaloba zase povrchní a nespravedlivá. Není to vina techniky, ale člověka. Technika nám jen názorně ukazuje, kam to může vést, budeme-li důsledně hájit svůj životní postoj: všecko si zařídit tak, aby se nám co nejlíp a nejpohodlněji žilo zde na zemi. Půjdeme-li důsledně dál jenom tímto směrem, místo ke štěstí přijdeme ke katastrofě.

Technická éra tedy neumlčela sama v sobě mravní svědomí člověka. Naopak mu ukazuje v hrozitánských rozměrech, kam to vede, když se mravní svědomí nepěstuje. A přitom by takové pouhé zemětřesení, povodeň či sucho mohly stačit k tomu, abychom "šli do sebe".

Snad bychom mohli Cottovu úvahu stručně shrnout v této konstataci. Člověk byl vždycky dobrý a zlý. Vždycky viděl důsledky dobrých a zlých skutků. V malých možnostech jsou tyto důsledky navenek malé, ve velkých jsou velké. Technika dala člověku velké možnosti, které tedy ukazují ve zvětšeném měřítku, jací jsme my sami. Technický pokrok je tedy růst k dospělosti lidstva v dobrém i ve zlém. To však už není problém technický, ale věcně mravní a náboženský.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

7. kolo —

SLAVIA—VSS KOŠICE 5:0

Branky: Jutka fauloval v pokutovém území Fr. Veselého a nařízenou penaltu proměnil Lubas. Druhý gól padl z přesné přihrávky Svobody, když míč dopravil do sítě hlavou Segmüller. P. Herda výborně nahrál do běhu Fr. Veselému, ten zasprintoval a tvrdou ranou pod břevno dal třetí branku. Slavia kopala roh a Jebavý hlavou zvýšil vedení na 4:0. Poslední gól zápasu vsítil Svoboda z přihrávky Radolského.

LOK. KOŠICE—SPARTA 3:0

Branky: Kozák se uvolnil a technickou střelou zaznamenal vedoucí branku. Další branku dal opět Kozák střelou k pravé tyči. Třetí gól vstřelil prudkou přízemní střelou Žitnár.

DUKLA—OSTRAVA 1:0

Branka: Jediný gól zaznamenal střední obránce Dvořák, když se prohl obranou soupeře a tvrdou ránou poslal míč za záda Michalíka (je náhradním brankářem čs. národního týmu). Brankář Dukly a reprezentačního mužstva — Ivo Viktor nechytal, neboť je zraněn a je ve střešovické nemocnici na neurologickém oddělení. Samek z Dukly neproměnil penaltu za sražení Macely Foxem.

BRNO—TRNAVA 3:0

Branky: Kroupa vypálil bombu, Kozinka zázračně vyrazil, vyražený míč vstřelil Pešice do tyče, od té ho poslal Václavíček konečně do sítě. Pešice kopnul roh falší pod břevno, Kozinka stačil míč ještě tečovat, ale neměl sílu ho již vyrazit. Klimeš kopal roh, Kroupa si míč ztlumil na prsou a nevídanou dělovkou zakončil skóre.

TEPLICE—INTER 3:2

Branky: Melichar nahrál Štarchovi, který byl faulován na čáře pokutového území a nařízený přímý kop přes zeď proměnil Melichar. Centr Petráše a Barmoš hlavou vyrovnal za Inter. Hosté se ujali vedení gólem Novotného z akce Barmoš—Mráz. Melichar zahrál přímý kop přesně na Pokludu a bylo vyrovnáno. Devět minut před koncem zápasu unikl po křídle Mixa, nacentroval a Thorovský hlavou zajistil vítězství pro Teplice.

SLOVAN—PLZEŇ 4:0

Branky: Masný si vyměnil míč s nováčkem Bartem a technickou střelou nezadržitelně skóroval. Dlouhý pas Novotného šel na Jána Čapkoviče a ten zvýšil na 2:0. Třetí gól dal Pekárik hlavičkou z centru Jána Čapkoviče. Skóre ukončil skvělou střelou z dálky Ján Čapkovič. Ján Pivarník, obránce Slovanu a národního týmu se podrobil operaci menisku.

TRENČÍN—BOHEMIANS 2:0

Branky: Celou akci vypracoval Kovacs a gólem ji ukončil Ančic. Unikl Kovacs, přihrál Koronczimu, ten uvolnil Lintnera a bylo to 2:0. Dvě minuty před koncem utkání zranil domácí Ančic kanonýra Panenku, který má zhmožděné achilovky.

FRÝDEK-MÍSTEK—ŽILINA 0:1

Branka: Pár vteřin před koncem hry domácí brankář Pasyk nevhodně vyběhl a Galvánek pohodlně doklepl míč do sítě.

Tabulka po 7. kole

		skóre	body
1.	Dukla	15: 9	11
2.	Inter	16: 6	10
3.	Brno	12: 7	9
4.	Trenčín	10: 6	9
5.	Slovan	12: 8	9
6.	Slavia	11: 5	8
7.	Žilina	10: 8	8
8.	Lok. Košice	10: 9	8
9.	Teplice	12:11	8
10.	Sparta	9:10	7
11.	Ostrava	8: 8	6
12.	Plzeň	6:10	6
13.	Bohemians	6:10	4
14.	VSS Košice	9:19	4
15.	Trnava	5:17	3
16.	Frýdek-Místek	5:13	2

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

8. kolo —

Jablonec—Příbram 4:0

Branky: Gergel a Dozorec po 2.

Děčín—Třinec 1:0

Branka: Vlk.

Pov. Bystrica—Kladno 0:1

Branka: Isteník.

Vlašim—Bohumín 1:0

Branka: Pupp.

Ban. Bystrica—Vítkovice 3:0

Branky: Jacko 2, Farkaš.

Prešov—Michalovce 6:0

Branky: Kuľa 2, Novák, Strausz, Čabala, Fedorišin.

RH Bratislava—Martin 2:3

Branky: Pukalovič 2 — Kunert, Karko, Lainez (vlastní).

Tabulka po 8. kole

		skóre	body
1.	Prešov	22: 6	14
2.	Ban. Bystrica	13: 3	12
3.	Jablonec	15: 5	12
4.	Kladno	12: 6	10
5.	Nitra	13: 8	10
6.	Třinec	11: 7	10
7.	Bohumín	9: 5	9
8.	Pov. Bystrica	8: 8	8
9.	Martin	10:13	7
10.	Příbram	7:14	7
11.	RH Bratislava	13: 9	6
12.	Vlašim	7: 8	6
13.	Děčín	4:10	6
14.	Michalovce	7:25	5
15.	Vítkovice	6:14	4
16.	Bardejov	4:20	2

★

VE ŠVÝCARSKÉM HOTELU ATLANTIS bylo taženo druhé kolo evropských pohárů. V Poháru mistrů evropských zemí dostala Ostrava (poslední vítěz I. ligy) za soupeře Bayern Mnichov, který třikrát za sebou vyhrál PMEZ. Poprvé vyhrál v roce 1974 s Atl. Madrid, pak s anglickým Leedsem a naposledy se St. Etienne (Francie). V Poháru UEFA získal Slovan Bratislava za soupeře anglický Queens Park Rangers, kterému unikl titul mistra ligy jen o pověstný vlásek. Obě čs. mužstva hrají první utkání doma 20. října a odvety jsou 3. listopadu na hřišti soupeře.

★

ČS. KOPANÁ SE DOŽÍVÁ slavného jubilea sedmdesáti pěti let. Český fotbalový svaz byl založen 19. října 1901. Fotbal se začal hrát asi tak o 15 let dříve, již v roce 1885 v Roudnici, v Loučeni, v Chrudimi, v Č. Budějovicích a současně vznikly i pražské týmy Slavia a Sparta. Slavnostní zasedání se konalo 2. října 1976 v pražském hotelu International. Mezi čestnými hosty byl předseda FIFA (Světová fotbalová federace) Joao Havelange (Brazilec), a předseda UEFA (Evropská fotbalová federace) dr. A. Franchi (Ital). V rámci 75 let čs. fotbalu se hrálo utkání internacionálů Československo—Mad'arsko z mistrovství světa roku 1962 v Chile. Zápas skončil vítězstvím Mad'arska 2:1, za Mad'ary skóroval Buncsák, Sipos a za čs. tým Masopust.

Sestava Československa: Schroiff (střídali od 46. min. Kouba a od 68. min. Schmucker) — Lála (46. Brumovský), Popluhár, Pluskal (50. Kos), Bomba (10. Tichý) — Bubeník, Kvašňák, Masopust — Štibrányi (60. Vacenovský), Adamec (46. Mašek), Jelínek. Lád'a Novák nedostal povolení, neboť trénuje v Belgii.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

LITVÍNOV—SPARTA 0:3

Branky: Skórovali pouze obránci, nejdříve Pavlík, následovali Zajíček a Šíma.

VÍTKOVICE—KLADNO 3:6

Branky: Dvořák, Stránský, Niesner — Nový 2, Ed. Novák, Kopecký, Bauer, Vysušil.

ČESKÉ BUDĚJOVICE—KOŠICE 4:4

Branky: Pouzar, Čech, Edelman, Kolar — Čapek 2, Kolláth, J. Lukáč.

PARDUBICE—JIHLAVA 3:4

Branky: Beránek, Kaďousek, Martinec — Jar. Holík 2, Suchý, Černík.

BRNO—PLZEŇ 4:7

Branky: Chocholatý 2, Nekola, Číhal — Sýkora 2, Kraft, Otte, Schejbal, Ebermann, Kočí.

GOTTWALDOV—SLOVAN 4:5

Branky: Mařík, Balun, Vašek, Veselý — P. Šťastný 2, M. Šťastný, Roháčik.

Tabulka po 4. kole

		skóre	body
1.	Sparta	16: 9	6
2.	Jihlava	16:10	6
3.	Kladno	21:16	6
4.	Vítkovice	14:10	6
5.	Č. Budějovice	12:10	5
6.	Brno	12:10	4
7.	Plzeň	15:14	4
8.	Slovan	13:13	4
9.	Pardubice	14:11	3
10.	Košice	12:19	1
11.	Litvínov	9:21	1
12.	Gottwaldov	9:20	0

POK

★

Náš sportovní zpravodaj ***PETR HORÁK*** *hlásí:*

NÁPLAST NA VLEKLOU BOLEST

Královna sportu — lehká atletika — je v posledních letech v Československu vzhledem k dosaženým výsledkům spíše popelkou. Nebývalý neúspěch na letošních olympijských hrách v Montrealu pouze potvrdil hloubku krize tohoto sportovního odvětví v zemi Doudy, manželů Zátopkových, Connolyové-Fikotové, Hübnerové-Rezkové a Ludvíka Danka. Slušivou náplastí na tuto bolest je nový světový rekord koulařky Heleny Fibingerové. Fibingerová dosáhla v Opavě výkonu 21,99 m a překonala tak o 10 centimetrů dosavadní rekord Bulharky Christovové. Velké uznání však zaslouží především dosud nevídaná série Heleny Fibingerové z tohoto závodu: 21,99 — 21.90 — 21,40 — 20,98 — 21,33 — 21.10.

* * *

HLAVNÍ TROFEJ UNIKLA

Šestidenní motocyklová soutěž letos probíhala v Rakousku a všichni odborníci se shodují v názoru, že trať byla příliš lehká a že Československo připraví příští rok v Považské Bystrici obtížnější podmínky. V soutěži Trophy teamů vzalo oslabenému čs. celku prvenství družstvo Německé spolkové republiky. Před soutěží se totiž vážněji zranil Mrázek, Mašita musel přejít ze "své kubatury (do 350 ccm) do nižší, a Československo se nakonec muselo spokojit s druhým místem. Vynahradilo si to vítězstvím v druhé nejvyšší soutěži — o Stříbrnou vázu.

PŘED TĚŽKOU KVALIFIKACÍ

V. přípravě na kvalifikační turnaj o účast na mistrovství světa v kopané v roce 1978 v Argentině remizovalo Československo s Rumunskem v Bukurešti 1:1 a doma tohoto soupeře porazilo 3:2. Československo tak pokračovalo v úžasné sérii: neprohrálo už 23 měsíců, ačkoli za tu dobu sehrálo 23 mezistátních zápasů! Mimo jiné se za té doby stalo mistrem Evropy. Objevují se však názory, že hráči by se už cítili psychicky lépe, kdyby nějakou porážku v čs. dresu zakusili, neboť jsou sledováni se zvýšeným zájmem už proto, že každý očekává, kdy už ti "Klapzubáci" prohrají... Na druhé straně by bylo smutné, kdyby měl čs. tým okusit hořkost porážky právě v kvalifikaci světového šampionátu, v níž má potvrdit kvality celku, který se pyšní titulem mistra Evropy. Čs. hráči to nebudou mít lehké, Skotsko a Wales soupeři v kvalifikační skupině — jsou velmi těžcí protivníci.

★

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

Vermilion, Ohio — Předseda Svazu Karel Fišer děkuje touto cestou všem, kdo mu popřáli k jeho pětapadesátinám a říkal: "My, Československí sportovci v zahraničí, sdruženi v našem Svazu, se připravujeme k dalšímu sjezdu, který bude příští rok v pořadí již XI. Jen mohutnou účastí dokážeme, že budeme manifestovat za svobodu čs. sportu za účasti těch, kteří proslavili jméno čs. sportu a jejich přátel".

Hot Springs, Arkansas — Radostnou zprávu hlásí kolega Ludvík Rychtera z Clevelandu, který za své návštěvy lázní Hot Springs se sešel několikrát s naším čestným členem Svazu Jardou Kokoškou a jeho manželkou. Jarda je velkým příznivcem sportu, býv. pokladníkem a podporovatelem Svazu. Nyní prodal svoji prosperující restauraci a je na zaslouženém odpočinku. Dobře se zotavuje ze své nemoci a ještě letos chce své kamarády vidět v Chicagu a Clevelandu. Přejeme mu hodně zdraví a ještě dlouhá léta. Potěšte ho pozdravem na adresu: 310 Clark Street, Hot Springs, Arkansas 71901.

New Jersey — Za krásného počasí se sešlo přes 200 účastníků výletu, kde byla přítomna královna Čs. spolků v Americe, 18letá Marcela Ouředníková, dceruška našich dlouholetých členů Svazu. Za náš Svaz ji pozdravil Luděk Jánský z New Yorku, a pak poděkoval všem za chutný oběd, pěknou tombolu a příjemné nedělní odpoledne, které skončilo zpěvem našich národních písní. Výlet se uskutečnil zásluhou našich obětavých manželů Diechových z Trenton, New Jersey. Do další práce vám všem přejeme mnoho zdaru!

Tis. Ref. Svazu

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

K státnímu svátku svobodného Československa

Zde ve Spojených státech letošního roku vděčně oslavujeme dvousté výročí americké neodvislosti, která dodnes nepřetržitě trvá.

Tím více nás bolí vzpomínka na obdobné výročí naší vlastní Republiky československé. Dne 28. října budeme všichni vzpomínat, že před osmapadesáti léty vznikla neodvislá, svobodná, mírumilovná a pokroková Republika československá. Leč pokrok tam byl násilně zaražen; po spravedlivém a trvalém míru mohou lidé v Československu leda toužit; svoboda jim byla vzata a neodvislost Československa bohužel dlouho netrvala. Byla přervána nejprve náporem nacismu a po krátkém mezidobí byla opět odstraněna komunismem, který podřídil Československo zvůli Moskvy.

Byť samostatnost byla Československu násilím odňata, přec nárok na svobodu, sebeurčení a neodvislost trvá nepřetržitě dále. Stejně jako trvá tento mravní a právní nárok, tak v srdcích a myslích našich bratří a sester ve vzdálené vlasti našich předků stále žije neuhasínající touha po tom, aby se vláda věcí vlastních opět navrátila do rukou lidu.

Pevně věříme, že se tak stane, až uzraje čas. Je na nás, aby se urychlil příchod onoho dne, kdy se uplatní právo a kdy se naplní tužby utiskovaného lidu v Československu i v ostatních porobených národech.

Dnes vzpomínáme s vděčností všech těch, kteří pracovali, bojovali a umírali pro to, aby Češi, Slováci a Podkarpatští Rusíni mohli svobodně žít ve vlastním státě. S úctou a obdivem myslíme na všechny ty, kteří dnes usilují o tytéž cíle. S láskou vzpomínáme všech těch, kterým dnes je svoboda upírána a kteří trpí za to, že stále věří a doufají.

My sami, kterým je dáno žít ve svobodě, obnovujeme svoje rozhodnutí pracovat ze všech sil a dle svých možností, aby všichni lidé na celém světě mohli žít svobodně, v míru a vzájemné úctě, jak to žádá sama důstojnost lidská.

Podpořte všichni svoji Československou národní radu americkou v tomto úsilí u přesvědčení, že lid v Československu bude moci v budoucnu oslavovat svůj státní svátek opět v radosti a ve svobodě.

Československá
národní rada americká

Schůze Klubu Domov

se koná v úterý 19. října 1976 v budově Lincoln Federal Savings v 8 hod. večer. Členové, zájemci a příznivci jsou srdečně zváni.

Ferda Küssel, předseda
Fr. Uhlířová, tajemnice

Rhodésie přijala anglo-americký plán, avšak černošští vládci vyslovili své rezervy

Salisbury. — V pátek 24. září ministerský předseda Rhodésie Jan Smith prohlásil, že jeho vláda přijímá anglo-americký plán pro předání vládní moci v Rhodésii černochům v době dvou let. Podotkl však, že toto řešení bylo jeho vládě diplomaticky vnuceno, a že tato je přijala pouze s nechutí. Větší zasahování do vnitřních věcí nějakého státu si kromě násilné invaze — už snad nelze ani představit.

Podle téhož plánu by zároveň měla být ustanovena v Rhodésii prozatímní vláda pro tuto přechodnou dobu. Dosavadní mezinárodní sankce by měly být ihned zrušeny a guerilová válka zastavena. Rhodésii by také byla zaručena mezinárodní ekonomická výpomoc pro rozvoj země. V přechodné době by byla sepsána nová ústava Rhodésie.

Černošští presidenti okolních zemí — Zambie, Tanzanie, Mozambiku, Angoly a Botswany — zčásti zamítli tento plán, doplněný Smithem. Přijali sice v zásadě ideu utvoření prozatímní vlády Rhodésie, která by připravila cestu k úplnému předání moci černošské většině, avšak odmítli přijmout její strukturu, navrhovanou Smithem, v níž by měli běloši prý příliš vlivu. Rovněž rozhodli, že v guerilové válce se zatím má pokračovat dále.

Podle Smithova plánu by přechodná vláda sestávala ze **státní rady**, jež by byla nejvyšší zákonodárnou a připravila by novou ústavu, a z **rady ministrů**. Státní rada by sestávala z poloviny černošských a poloviny bělošských členů; jejím předsedou by byl běloch. Ministři by byli většinou černoši, avšak obrana a vnitřní bezpečnost by zůstaly v rukou bělochů. Pro přijetí ústavy by bylo potřebí dvoutřetinové většiny státní rady. Zmínění afričtí presidenti k tomu poznamenali, že každá strana by mohla v tomto složení znemožnit jakékoliv rozhodnutí, takže nakonec by v Rhodésii zůstaly "kolonialistické a rasistické struktury vládní moci". Proto odmítli přijmout tuto část plánu. Zároveň černošský velitel rhodéských guerilů v Mozambiku chce mít v přechodné době v rukou vojenskou kontrolu nad Rhodésií.

Sovětský svaz zamítl celý tento plán i Kissingerovo úsilí o vyřešení rhodéského problému, zřejmě proto, že se příčí zájmům mezinárodního komunismu na zmocnění se Rhodésie.

US Státní department ihned vyslovil názor, že námitky, vyslovené africkými vůdci, neznamenají zamítnutí celého plánu, a že naopak teprve nyní se bude moci zahájit opravdové vyjednávání. Afričtí presidenti pak ve svých poselstvích US vládě se vyslovili ve stejném smyslu.

Britská vláda poslala hned v pondělí do Rhodésie svého zástupce, aby tam připravil svolání smíšené konference. Ta se má sejít v co nejbližší době, a bude mít za úkol utvoření prozatímní vlády v Rhodésii a zároveň bude dohlížet na sepsání nové rhodéské ústavy.

Holandsko se chce socialisovat

Haag. — Holandská královna Juliana přednesla u příležitosti zahájení nového parlamentního zasedání svou obvyklou trůní řeč, ve které je obsaženo vládní prohlášení. Holandská koaliční vláda levicového zaměření si vytkla za budoucí politický program další pokroky v socialisaci země: chce usilovat o nivelisaci příjmů, o znárodnění hlavních služeb a o větší vliv zaměstnanců na podniky, v nichž pracují. Bezprostředním cílem vlády bude údajně snížení inflace a nezaměstnanosti vládními zásahy. V zahraniční politice chce holandská vláda usilovat o další zlepšení vztahů mezi západem a východem, jakož i o provedení zásad, obsažených v Helsinské smlouvě se zřetelem na to, aby byl Sovětský svaz donucen uvolňovat svůj neokolonialistický vliv v zemích svých satelitů.

Byl to opravdu "zlý den"?
(Pokračování ze str. 1.)

dit zákon, který by nedovolil propuštění vraha z vězení na "záruku". Vrah patří za mříže, alespoň do doby, dokud soud jeho případ neprojedná. Je naprosto nesprávné, aby vrah, kterému je prokázáno, že zabil člověka, se nadále pohyboval na svobodě. Jednak může takový vrah ovlivniti celou řadu svědků, kteří pak třeba ze strachu nebudou svědčit. Může je také korumpovat a vyhledávat celou řadu možností, jak by unikl trestající ruce spravedlnosti. Není ani lidské, když dovolíte vrahovi, aby se hned — jakoby nic, — po svém činu — volně pohyboval mezi lidmi. Jak může být člověku, když potká na ulici vraha svého muže, své drahé manželky, či dítěte a vidí, jak se ten vrah bezuzdně baví a směje.

Ti falešní "humanisté" se podobají farizejům. Staví na obdiv svoje špatně chápané "lidství". A zatím k němu mají hodně daleko. Pečují o zločince a zapomínají na bolest těch, kteří jejich zločinnosti trpí a kteří budou při recidivě jejich novou obětí. Neuvědomují si, že se tak zařazují mezi vyvrhele lidské společnosti navzdory všem svým právnickým studiím. Svou zcela pochybenou představou o možnostech nápravy člověka a zla ve světě ohrožují pokojný vývin nových generací celé společnosti. Chránit zločince a ronit pro ně falešné slzy, to určitě není ani služba americké demokracii, ani opravdové humanitě."

Nikomu nechceme vnucovat své křesťanské přesvědčení, ale z Evangelia víme — mimo jiné — také dvě věci velmi jasně: I Bůh vyložené zlo trestá a chyby odpouští jen upřímnému kajícníkovi, který se od zla odvrátil a snaží se dělat jen dobro.

Naši v Texasu

Mše svatá v české řeči

V neděli dne 17. října v 1:30 hod. odpoledne bude v kostele Božského Srdce Páně v Halletsville pravidelná mše svatá v české řeči s českým zpěvem a kázáním. Půl hodiny přede mší svatou se bude zpovídati. Osadníci z jiných osad jsou vítáni.

Dp. Msgr. Alois J. Mořkovský

NÁŠ PAMÁTNÝ 28. ŘÍJEN se blíží — a s ním slavnostní odpolední koncert k jeho připomínce, a letos zároveň k oslavě 200. výročí nezávislosti Spojených států, které měly při vzniku naší I. Československé republiky tak rozhodnou úlohu.

Letošní slavnostní koncert je proto důležitou kulturní událostí pro naši krajanskou obec v celé chicagské oblasti.

"Chicago Chamber Orchestra" je vynikající hudební těleso, složené z prvotřídních členů chicagské "Symphony Orchestra" a z nejlepších hudebníků chicagské "Lyric Opera Orchestra". Tím je zaručena vysoká úroveň provedení hudebního programu, na jehož repertoáru jsou skladby, které mnozí z našich krajanů neměli dosud příležitost slyšet. Je to tedy jedinečná příležitost, kterou si naši kulturní lidé nemohou nechat ujít.

Lístky na tento význačný koncert ($5. pro studenty $1) — jsou v předprodeji v úřadovně ČSNRA (2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill., Room 202), u všech členů Oblastního výboru Rady a u firmy: Fr. Pancner, 6514 W. Čermákova tř. v Berwynu, Ill. Přijďte v co největším počtu! Přiveďte své amer. přátele!

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
v Chicagu, Ill.

oslaví

V NEDĚLI DNE 24. ŘÍJNA 1976

200. VÝROČÍ SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH
a
ČS. 28. ŘÍJEN, ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY,

SLAVNOSTNÍM ODPOLEDNÍM KONCERTEM
CHICAGO CHAMBER ORCHESTRA
ASSOCIATION

v Morton West High School Auditorium
ve 3 hod. odpoledne

PROGRAM:

Richard Bales	Hudba Americké revoluce
Jiří Benda	Symfonie v C-dur
Antonín Dvořák	Nokturno v E-dur
František Tůma	Partita v D-moll
Karel Husa	Čtyři malé skladby
Josef Suk	Meditace na staročeský chorál, op. 35
W. A. Mozart	Klavírní koncert č. 14, op. 449

sólistka: Lydia Smutný Štěrba

— 90 —

1886 **UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ** 1976

Mnogaja ljeta, živijó! —

Věděli jsme sice, že naše dobrá a milá tetička, stařenka

MARIE HUDEČKOVÁ

z *Toledo, Ohio* "jsou o trochu starší než jsme my", *ale nikdy nás nenapadlo, že si vykračují do první z deseti mil, které jich přivedou k celému století. To jsme to teprve četli v 39. č. Hlasu Národa.*

Toť, drahá naše tetičko, i když opožděně, přesto stejně upřímně Vám vinšujeme a na Pánu Bohu vyprošujeme hojnost zdraví, spokojenosti, rodinného tepla všude kolem Vás a Božího požehnání.

Rodina HUDEČKOVÁ z Chicaga, Ill.

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

TISKOVÁ ZPRÁVA II/11

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ÚČAST NA 41. MEZINÁRODNÍM EUCHARISTICKÉM KONGRESE

41. Mezinárodní eucharistický kongress ve Filadelfii v prvním týdnu srpna se konal pod heslem Ježiš Kristus — chléb života: hladovění lidstva po chlebu nejen hmotném, ale především také duchovním.

Vedle náboženských slavností a projevů byla uspořádána řada panelů, seminářů a pracovních konferencí, koncertů a výstav. Sobota, 7. srpna, byla vyhrazena národnostním skupinám pod názvem "Festivals for international Heritage Groups and Eastern Rites". Mezi 26 skupinami byly též česká a slovenská. Česká skupina měla vyhrazený chrám sv. Petra, kde je pochován Blahoslavený Jan Nepomuk Neuman CSSR, narozený v českých Prachaticích z české matky a německého otce. Byl čtvrtým biskupem filadelfským. O jeho svatořečení se jedná v Římě.

Chrám sotva stačil velkému počtu nejen českých, ale i slovenských účastníků z celého západního světa, především z USA. Velká a spontánní účast slovenských katolíků byla radostným překvapením. Slavná mše svatá byla sloužena českým biskupem z Texasu Msgrem dr. Janem L. Mořkovským, a to česky. Koncelebrovali Msgre dr. Biskup, arcibiskup z Indianapolis, Indiana, Msgre dr. Ganter, biskup z Tulsy, Oklahoma, opat J. Havlík, O.S.B., z Lisle, Illinois, dp. prof. dr. Ludvík Němec, předseda českého výboru pro Eucharistický kongres, Msgre dr. Škarvada, delegát sv. Stolice pro české katolíky v exilu a 11 dalších Msgrů a kněží z USA, Kanady a Evropy. České kázání a projevy měli Msgre. dr. Petr Lekavý se Severní Dakoty, biskup Mořkovský a dr. Ludvík Němec. Přeplněný chrám zněl velehradskou písní "Ejhle oltář Hospodinův září..." a mše byla ukončena svatováclavským chorálem a oběma československými hymnami.

Vedle náboženského vystoupení byla uspořádána výstava vkusně zachycující tisíc let náboženského vývoje národa od sv. Cyrila a Metoděje po dobu dnešní. V centru byl obraz s postavami národních světců, namalovaný pro tento účel českým exilovým malířem z Kalifornie, a vystaven byl reliéf poprsí kardinála dr. J. Berana, modelovaný českou sochařkou, nyní žijící v Americe. Jiné umělecké obrazy jednotlivých světců namalovala exulantka-učitelka a malířka z Chicaga.

Na poradě 9. srpna, za předsednictví biskupa Mořkovského a účasti kněží a laických představitelů českých katolických institucí, byla mimo jiné usnesena resoluce o pronásledování náboženství v Československu. Byla zaslána presidentu USA, americkému kongresu a řadě dalších činitelů. Rovněž byl vydán manifest, apelující na katolíky v Západním světě, aby nezapomínali na náboženský útisk v Československu. Manifest byl rozeslán sdělovacím institucím svobodného světa, především v Americe.

Československé vystoupení bylo především dílem českých a slovenských exulantů, kteří odešli na svobodný západ po komunistickém převratu 1948. Pokud šlo o usedlé krajany v Americe mimořádně aktivní byli krajané z Texasu v čele s českým biskupem galvestonským a houstonským J. E. Msgrem dr. Janem Mořkovským. Mimo aktivní účasti na přípravách kongresu se texasští zasloužili o konečný úspěch darem několika tisíc dolarů na úhradu značného nákladu celého podniku.

□

ZAHRANIČNÍ ZÁLEŽITOSTI VE VOLEBNÍ PLATFORMĚ REPUBLIKÁNSKÉ STRANY

Rada svobodného Československa měla příležitost, aby se vyjádřila k přípravě volebního programu (platformy) americké Republikánské strany, který byl schválen na konvenci strany v srpnu. V odstavci, jednajícím o zahraničních záležitostech se mimo jiné praví: "Naše zahraniční politika bude ta, která uznává, že v mezinárodních jednáních nesmíme činit žádné neoprávněné ústupky; že v úsilí o détente nesmíme poskytnout jednostranné výhody... Dohody, jako ta, kterou jsme podepsali v Helsinkách, nesmí těm, kteří žijí v nesvobodě, vzít naději, že ji opět nabydou. Zavazujeme se k takové zahraniční politice, v níž není místa pro tajné dohody."

□

DEMOKRATIČNOSŤ VOĽIEB V ČSSR

Podľa predvolebných scenárov presvedčuje propagačný aparát ČSSR voličov o demokratičnosti komunistického režimu a jeho volieb tým, že hrnie hanu a ukazuje na "nedemokratičnosť" štátnych zriadení na Západe, najviac však v USA a v Západnom Nemecku.

Režim si uvedomuje hlavný svoj nedostatok, že voličovi predloží len kandidátku s menom jedného kandidáta, ktorého mu päť minút pred odovzdaním volebného lístka do urny predloží Národný front. Preto už teraz presvedčuje voličov o najdemokratičnosti týchto volieb. "Demokracia nespočíva, vraj, ani v existencii viacerých či v množstve politických strán". Je to vraj, do písmena vláda ľudu (Roľnícke listy)! "Československé voľby do zastupiteľských orgánov veľmi úzko súvisia so zvrchovanosťou ľudu ako nositeľa (?) štátnej moci. Na základe toho, voľby v ČSSR sú jednou z foriem 'priamej demokracie', ktorou pracujúci ľud uskutočňuje svoju zvrchovanosť" (Nové slovo). Nie je to vraj, vylepovanie krikľavých plakátov s demagogickými heslami, s heslami o demokracii, o vôli ľudu, o slobode alebo socializmu atď. "Žijeme v spoločnosti (v ČSSR), kde deti s údivom sa pýtajú, čo to je nezamestnanosť, pastierech, žobrák, chudobinec a pod." (Rudé právo). Možno, že deti tomu nerozumejú, nakoľko komunistická hantýrka dáva týmto pojmom iné mená. Na Západe pri voľbách ide o to, aby si ľud vybral najsúcejších zástupcov do zastupiteľských zborov; hlavným heslom "demokratických volieb" v ČSSR je "bezstrátová žatva a skľudzeň, boj o každé zrno, o dostatok krmovín". Voľby sú mobilizáciou za úspešné splnenie úloh šiestej päťročnice, aby sa nemnožili fronty pred obchodami za peceň chleba alebo kúsok mäsa. Ale napriek týmto heslám fronty pred obchodmi sa rozmnožujú. To patrí nie sice do volebnej propagandy, lež do reality života.

□

PŘEDSEDA VÝKONNÉHO VÝBORU RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA VICE-PRESIDENTEM LAWRENCE UNIVERSITY

Dr. Mojmír Povolný, předseda Výkonného výboru RSČ, byl jmenován vice presidentem a děkanem Lawrence university v Appletonu, ve státě Wisconsin, kde je profesorem sociálních věd na stolici Henry M. Wristona. Vedle běžných akademických záležitostí bude mít na starosti Dlouhodobý plánovací výbor (Lon-Range Planning Task Force). Dr. Povolný obdržel doktorát věd právních na Masarykově universitě v Brně v r. 1947 a Ph.D. v mezinárodní politice na Chicagské universitě. Do exilu odešel po komunistickém puči v roce 1948. Pracoval v Carnegie Endowment for International Peace v Paříži a New Yorku. V létech 1954—1957 byl činným u Quakerů ve Filadelfii a Tokiu a od 1957 do 1958 jako instruktor na universitě v Chicagu. Od roku 1958 působí na Lawrence University.

□

BLAŽEJ VILÍM, 1909—1976

Rada svobodného Československa oznamuje s lítostí úmrtí Blažeje Vilíma, generálního tajemníka Čs. sociální demokracie v době před komunistickým pučem. Zemřel 23. září v Londýně.

Blažej Vilím se narodil 3 února 1909 v Praze a v mladém věku vstoupil do Čs. sociálně demokratické strany dělnické. Před druhou světovou válkou byl tajemníkem nejsilnější odborářské organizace Svazu kovodělníků, a redaktorem jeho orgánu "Kovodělník". Po likvidaci sociální demokracie za Druhé republiky se stal členem přípravného výboru a později předsedou Národního hnutí pracující mládeže. Po okupaci Československa nacisty a likvidaci Národní strany práce a NHPM byl členem ilegálního sociálně demokratického ústředí. Program této ilegální sociálně demokratické organizace zdůrazňoval nutnost národní jednoty v boji proti nacismu a svůj demokratický socialismus stavěl do ostrého protikladu vůči komunistické diktatuře proletariátu.

V den svých 37. narozenin v roce 1940 byl Blažej Vilím zatčen spolu s řadou dalších funkcionářů sociálně demokratické mládeže. Po krutých výsleších na Pankráci byl předán Lidovému soudu v Berlíně a odsouzen na dlouhá léta do káznice. Po osvobození americkou armádou v Bambergu se vrátil do Prahy a stal se generálním tajemníkem Čs. sociální demokracie a členem Prozatímního národního shromáždění. Ve volbách 1946 byl zvolen do parlamentu za mladoboleslavský kraj. Jako generální tajemník měl nesnadný úkol řídit stranu, jejíž dělnické kádry byly oslabeny a jejímž předsedou byl prokomunista Zdeněk Fierlinger. Na brněnském sjezdu strany v Brně v roce 1947, kde Fierlinger byl odstraněn, hrál Vilím rozhodující úlohu a byl znovuzvolen generálním sekretářem.

Během komunistického puče v únoru 1948 byl jedním z prvních, který byl novým prokomunistickým vedením sociální demokracie vyloučen a byl také jedním z prvních nekomunistických politiků, který uprchl z vlasti před hrozícím zatčením. V Anglii obnovil činnost sociální demokracie v exilu a krátký čas byl jejím předsedou. Pro politické a osobní spory se Blažej Vilím stáhl z vnitroexilové činnosti na počátku padesátých let a věnoval se publicistické činnosti a později se stal redaktorem "Perspektiv socialismu", vydávaných Universum Press v Americe. Blažej Vilím nikdy neztratil zájem o vývoj ve vlasti a pro svou činnost v exilu jej komunisté po okupaci Československa v srpnu 1968 obvinili, že byl jedním ze strůjců "Pražského jara". Čest jeho památce.

□

SENÁTOR PAUL H. DOUGLAS

Ve Washingtoně zemřel Paul H. Douglas ve věku 84 let. Po dobu 18. let, do roku 1966, byl senátorem za stát Illinois, kde byl vždy zastáncem amerických občanů československého původu. Češi a Slováci si ho budou vždy připomínat jako důsledného zastánce sociálního pokroku a demokratických svobod a odpůrce komunistické diktatury v Československu a ostatních zemích, porobených *Sovětským svazem.*

Arabové zpustošili židovskou synagogu

Tel Aviv. — Krátce před začátkem Dne smíření — Yom Kippur (Nového roku židů) — v neděli 3. října skupina Arabů vnikla do synagogy Abrahamova hrobu v Hebronu na západním pobřeží Jordánu, v území obsazeném od r. 1967 Izraelem. Zpustošili celý její vnitřek a roztrhali exemplář Mojžíšova zákona Torah. Předtím se totiž roznesly zvěsti o tom, že prý židé zneuctili mohamedánskou posvátnou knihu Korán. Židé však popřeli správnost této zprávy. Mezi židy v celé Palestině toto zneuctění jejich posvátné knihy způsobilo všeobecné rozhořčení a touhu po pomstě. Roztrhanou knihu Mojžíšova zákona pak přesně dle předpisů slavně pohřbili.

Také na jiných místech obsazeného území na západním břehu Jordánu došlo v těchto dnech k protiizraelským demonstracím. V několika městech arabští studenti bojkotovali vyučování, házeli kamením na izraelská auta a stavěli na ulicích hořící barikády.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Zaire: V Kinshase, bývalém Leopoldvillu Belg. Konga, byla při slavnostní ceremonii v sobotu 18. září 178 hodnostářům odevzdána nejvyšší vyznamenání národního řádu Leoparda. Mezi vyznamenanými jsou i arcibiskup z Kinshasy kard. Malula, jeho výpomocný světící biskup, rektor zairské národní university (býv. Lovaniem) mons. Tshibangu, bukavský arcibiskup mons. Mulindwa a ordinář z Kinshasy mons. Kimbondo.

Polsko: V těchto dnech na Jasné Hoře proběhl každoroční katechetický sjezd, který byl zaměřen na katechezi studentů středních škol. Účastníci vyslechli přednášky odborníků na téma: **Poslaj mládeže k církvi, Mladí tváří tvář Kristu, Mládež a katecheze.** Na konci každé přednášky proběhla živá diskuse. Mezi okrajovými tématy byla řešena i otázka apoštolátu mezi polskou mládeží, pracující v Československu a NDR.

NSR: Německá katolická tisková kancelář KNA uveřejnila interview s generálním sekretářem Jihoafrické biskupské konference, dominikánem Paterem Scholtenem, který mimo jiné prohlásil, že i přes vážné rasové nepokoje posledních dnů, je v Jižní Africe *pokojné řešení černošské otázky* možné. Jako USA, Jižní Afrika byla od počátku zemí rasových směsic, a je tedy zemí *jak pro bílé, tak pro černé.* Obojí lidé tam mohou pokojně a ve vzájemném soužití žít a pracovat, bude-li ovšem stejnoměrně rozděleno jihoafrické velké národní bohatství. Gen. sekretář Jihoafr. biskupské konference během své návštěvy v Německé spolkové republice měl rozhovory se zástupci Sekretariátu něm. biskupů a charitativních institucí "Misereor" a "Missio".

Vatikán: Na závěr svého pobytu v letním sídle v Castelgandolfu, poskytl sv. Otec v sobotu 18. září několik audiencí na rozloučenou. Především přijal biskupa místní diecéze Albáno, mons. Rafaela Macaria. Po něm klérus, řeholníky a řeholní sestry tamní farnosti; pak starostu Castelgandolfa s městskou radou; velitele místní policie a bezpečnostních orgánů, a konečně zaměstnance papežské residence, švýcarskou gardu a úřední personál.

Belgie: Začátkem září proběhlo pravidelné plenární zasedání belgické biskupské konference. Biskupové projednávali schválení dokumentu o Evropě, pastýřský list na příští misijní neděli, výchovu nastávajících kněží, morální předpisy ve věci sterilisace a konečně případ mons. Lefebura. K tomuto poslednímu bodu, jak uvádí závěrečné prohlášení, biskupové vyjadřují přání, aby církev v nezbytné věrnosti, pod jasným a odvážným vedením Pavla VI., pokračovala v započatém díle obnovy a prosí, aby Duch Sv. přetvořil ducha a srdce všech, aby mohla být znovuobnovena bratrská jednota jediné církve. Belgičtí biskupové vidí v postoji mons. Lefebura zásadní odmítnutí papežovy autority a biskupů celého světa, kteří schválili a nyní se snaží uskutečňovat dokumenty Vatik. koncilu. Pokud jde o otázku sterilisace, biskupové připomínají, že církev toto pojímání vždy odsuzovala.

NSR: Koncem září v Bad Godesbergu nedaleko Bonnu skončilo zasedání Výboru Svazu katolických organisací Německé spolk. republiky. Ze závěrečného prohlášení vyplývá, že pro blízkou budoucnost při zachraňování rodin se něm. katol. spolky zaměří především na pomoc během mateř. těhotenství a na podpoření akcí za sjednocení Evropy. K tomuto svazu přináleží celkem 52 katol. organisací o jejichž členství se začíná projevovat zájem především z řad mládeže.

V Saigonu — dnes přejmenovaném na **"Ho Či Minh"** — 2. listopadu loňského roku se zažívá upálilo 12 budhistických bonzů a sester na protest proti náboženskému pronásledování a útlaku, jehož se stali oběti. Vyšlo to najevo prostřednictvím *delegace sjednocené* vietnamské budhistické církve, která připutovala začátkem letošního září do Francie. Delegace potvrzuje, že tajně obdržela kopii protestního dopisu, zaslaného provisorní jihovietnamské revoluční vládě, psaného presidentem rady sjednocené budhistické církve. V tomto dokumentu jsou vypočteny všechny násilnosti, spáchané na klášteře "Duoc su" ve městě Can Tho, které byly právě příčinou protestního upálení se budhistických mnichů. Kláštera mezi jiným bylo vnuceno zařadit do výuky předmět o "velkém vítězství revoluce"; bylo zakázáno vyvěšovat na budově kláštera budhistickou vlajku a uctívat památku dvou budh. sester, které se upálily v roce 1972 a 1974. Představený kláštera upřesňuje ve svém dopise, že je přesvědčen, že místní orgány přehnaly ve svém revolučním zápalu, a žádá o uplatňování zásad svobody náboženského kultu a vyznání, k nimž se revoluční vláda zavázala. Členové téže delegace řekli francouzským novinářům, že stejnému pronásledování jsou vystaveni i jihovietnamští katolíci. Od začátku tohoto roku jak dotvrzují mluvčí delegace bylo uvězněno — pouze v oblasti Saigonu — 200 katol. kněží.

Bonn: — Německá katolická liga mládeže zorganizovala studijní zájezd do africké Keně. Mladí účastníci zájezdu z Německé spolkové republiky tak budou mít možnost poznat bezprostředně kulturu a způsob života keňského lidu. Svůj zájem chtějí však projevit i činem. Slíbili, že vybudují sportovní hřiště v oblasti tanzanijských hranic pro tamní mládež. Hlavním účelem celé této akce je však podnítit u německé katol. mládeže smysl pro solidaritu s národy tzv. Třetího světa, a dokázat činem křesťanskou lásku.

Lublaň: Ve Slovinské republice Titovy federální Jugoslávie bylo letos hodně kněžských svěcení. Od 1. ledna až dodnes bylo vysvěceno celkem 49 kněží; (z toho) 31 diecézních a 18 řádových. Ve slovinských diecézích žije 1 milión 610 tisíc katolíků z celkového počtu 1.725.000 obyvatel. Přes tak značný počet kněžských svěcení se začínají objevovat jisté obavy. V posledních letech totiž značně poklesl počet přihlášek do semináře, do jehož vedení a náboru se Titova komunistická strana přestala plést.

Spojené státy: Komise OSN pro lidská práva postupuje při sestavování textu o vyloučení **všech forem náboženské nesnášenlivosti** jen s velkými obtížemi. Tento problém je na pořadu letošního valného shromáždění OSN pod číslem 77 — 1976. Dosud bylo formulováno 8 úvodních zásad, jimiž se odsuzuje jakákoliv forma diskriminace z náboženských důvodů a **všechny členské státy se mají zavázat,** že náboženskou svobodu budou respektovat. Ještě není hotov hlavní text (totiž směrnice, podle nichž je nutno realizovat 8 úvodních zásad) a komunistické státy už protestují. Jedině komunisté mají prý ve svých státních ústavách náboženskou svobodu plně zaručenu...! Práce, započatá na této deklaraci v roce 1962 byla mnohokrát přerušená. Má být dokončena na příštím valném zasedání, anebo v "nejbližší budoucnosti". Osm úvodních zásad má dalekosáhlý význam nejen z hlediska náboženského, nýbrž i všeobecně v oblasti občanských svobod a základních práv člověka.

První podtrhuje povinnost všech národů podporovat a rozvíjet všeobecnou úctu a uplatňování lidských práv a základních svobod pro všechny lidi bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství.

Druhá zdůrazňuje právo na svobodu myšlení, svědomí, náboženství a víry, počítaje v to i právo svou víru veřejně projevovat, zvolit si či změnit vlastní náboženství.

Třetí paragraf konstatuje, že pohrdání nebo pošlapávání práva na náboženskou svobodu způsobily lidstvu během dějin — ať už přímo či nepřímo velká utrpení a vedly mnohdy k válkám, zvláště když cizí státy si je braly za záminku, aby zasahovaly do vnitřních záležitostí druhých národů a rozněcovaly nenávist mezi kmeny či národy.

Čtvrtý paragraf uvádí, že náboženství a víra jsou pro ty, kteří je vyznávají základní složkou jejich životního stylu, a proto musí být náboženská svoboda plně respektována a všestranně zaručena.

V pátém bodě národy považují za podstatné napomáhat k vzájemnému porozumění, snášenlivosti a vzájemné úctě v otázkách náboženské svobody i víry, a nikdy nepřipustí, aby se jich používalo proti cílům Charty Spojených národů.

Poslední úvodní zásady vyjadřují naději, že dojde ve věci všeobecného problému diskriminace k dohodám a smlouvám a vyjadřují obavy nad neutuchajícími projevy nesnášenlivosti, skryté i otevřené diskriminace lidí kvůli náboženství a víře v Boha. Nakonec pak formulují zásady, podle nichž by se snad dala vyloučit jednou provždy náboženská nesnášenlivost a diskriminace z důvodů víry.

Jakmile bude text dokumentu schválen, bude závazný pro všechny členy OSN. (My k tomu ze zkušenosti dodáváme, že by alespoň měl být závazný, protože charta výsostných práv člověka měla také být pro všechny členské státy OSN závaznou, a doposud si ji komunistické i některé jiné státy vykládají po svém — i když její závaznost na papíře uznávají.)

Vatikán: Svatý Otec přiletěl 15. září vrtulníkem z Castelgandolfa do Vatikánu, kde už na něho čekala naplněná audienční síň. Ve svém hlavním projevu připomněl, jaký soucit měl Spasitel se zástupy, které za ním přišly. Protože viděl nejen jejich tělesné potřeby a slabosti, nýbrž i jejich duchovní bídu. Tehdy pro ně rozmnožil chleby; tím předznamenal ustanovení eucharistie, která je symbolem a pramenem jednoty jeho mystického Těla, to je Církve. V ní je každý jednotlivý člověk v jisté míře zbožštěnou osobou, totiž povýšenou k nevýslovné účasti na plnosti Božího života a zároveň zapojen do jednoty a společenství mystického Těla působením Ducha Svatého. Nato Pavel VI. vyzval přítomné, aby promýšleli ty stránky konciln. dekretu, které osvětlují rysy křesťana, který je povolán podílet se na Ježíšově královském kněžství. Svatý Otec podtrhl dva rozhodující rysy: rysy křesťanské mentality: pojem o svrchované důstojnosti člověka, povolaného k životu víry a z toho vyplývající nutnost pro každého být apoštolem. Na tomto místě se obrátil ke katolickým rodičům a s otcovskou naléhavostí řekl: Rodičové, probuďte ve svých dětech vědomí, že mají hledat to, co má být v našem životě na prvním místě. Naučte je správně chápat potřebu víry pro život a naučte je znát Krista. Vychovatele vyzýval, aby podněcovali ve svých svěřencích rostoucí přesvědčení, že všichni lidé jsou bratři. Svorné soužití je civilisací lásky. Mládež zapřísahal, aby se při svém rozhodování neřídila sobeckými zájmy. A zakončil slovy: "Vy máte budovat lepší svět, jehož nedílnou částí je svět ducha, tak nezbytný pro současný i budoucí život, a ten potřebuje také budovatele. Uvědomujete si, vy mladí, toto úchvatné volání? My staří dělníci voláme a čekáme. Je čas budovat, vychovávat budovatele a apoštoly Božího města".

Polsko: Krakovská provincie františkánů rozhodla u příležitosti oslav 750. výročí sv. Františka z Assisi otevřít novou misii v Bolívii. Tři kněží této provincie odjedí do Madridu, kde se budou učit španělštině. Pak odjedou do bolivijské arcidiecése Santa Cruz de la Sierra, aby byli k disposici místnímu arcibiskupovi mons. Rodriguezovi.

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo' Vy jste mi pomohl dožít se 81 roku s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOLVEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $1.20 ($1.10 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOLVEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 (4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (nezírati se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle bojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Bret. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 927, Laguna Beach, Cal. 92652

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Pastor, překvapen, listoval, listoval, jako by řeckému evangeliu rozuměl, a Don Bosko se kousal do rtů, vida, že pastor drží evangelium vzhůru nohama, a tváří se před svými stoupenci, jako by učeně stopoval důkazy svých názorů v knize. Konečně, když komedie už chvíli trvala, vzal mu Don Bosko knihu z ruky, řka: "Milý pane, máte knihu vzhůru nohama. Musíte si ji vzít jinak, zde je vrch." Pastor zrudl, vzal klobouk, a ten tam i se svými.

V srpnovou neděli 1853 před polednem přišli do ústavu dva páni, žádajíce mluvit s Donem Boskem. Některým hochům byli podezřelí, proto si stoupli k Boskovým dveřím na stráž; mezi nimi byl i Cagliero. Jeden z pánů byl valdenský pastor. Napřed se obdivovali slohu a vědomostem Dona Boska, ale najednou praví: "Důstojnosti, zanechte svých 'Katolických čtení' a pište o něčem jiném, pište o dějepise, něco z fyziky, že zeměpisu. Poslechnete-li nás, budete se mít dobře i se svým ústavem. Zde máte první příspěvek na ústav a další dostanete. Ujišťujeme vás, jindy dostanete dary větší." A pastor kladl na stůl čtyři tisícovky.

Don Bosko se peněz ani nedotkl. "Zasvětil jsem se celé," pravil, "službám Církve katolické a další, a v té službě vytrvám do smrti."

"Nejednáte dobře a urážíte nás," řekli Boskovi hosté, a to hlasem už zlostným. "Však uvidíte, co se vám stane. Pohnete-li se z domu, živý se nevrátíte, rozumíte?" A hrozili ještě hůř.

"Pánové, vidím, že neznáte katolických kněží. Katolický kněz pracuje rád pro Pána Boha, a kdyby měl ve své službě i padnout, považoval by smrt v povinnosti za největší štěstí a za největší slávu. Nic mi nehrozte, směji se z vašich hrozeb."

Oba páni se ještě víc rozzlobili, a už se chystali na Dona Boska vrhnout. Don Bosko rychle postavil mezi sebe a rozkaceně valdenské žídli a drže ji za lenoch, pravil: "Kdybych chtěl na vás zkoušet svou sílu, přišla by vám tuze draho opovážlivost, s jakou rušíte klid svobodného občana v jeho domě. Ale silou kněžskou jsou trpělivost a odpuštění. Je však čas, abychom skončili, račte odejít." Don Bosko obešel v polokruhu ke dveřím, otevřel, a spatřiv za dveřmi několik hochů, zavolal na Josefa Buzzettiho: "Zaveď tv pány až k bráně, nevyznají se na schodech."

Valdenští zablýskli po Donu Boskovi očima a odešli s výhružkou: "Však se uvidíme ve chvíli příhodnější!"

Do Turína se nastěhoval odpadlý kněz Don Ambrogio. Dal se do služeb sektářských, pořádal na náměstích tábory a chrlil nenávist proti Církvi a kněžím. Velmi rád přednášel před branami kostelů a kláštera. Nic mu nebylo svatým, vše tupil, všemu se rouhal. Přišel také do Valdocca před ústav salesiánský a spustil svou rouhavou řeč. Lůza jej doprovodila a dotvrzovala odpadlíkovu řeč křikem a surovými nadávkami na kněze, a na konec nadávala i Donu Boskovi samému. Chovanci Boskovi byli div živi. Don Bosko nebyl doma, a venku před branou do dvora taková hrůza. Jakmile Don Bosko přišel, vypravovali mu, co se stalo. Don Bosko klidně vše vyslechl a pravil: "Měli jste vzít nástroje a hrát. Až přijde po druhé, zahrejte na dvoře několik pochodů, přehlušíte ho a bude pokoj." Brzo zahrál Don Bosko odpadlému knězi brožurkou: Kdo je Don Ambrogio? Rozmluva s holičem a bohoslovcem.

Výhružky valdenských pánů se brzo plnily. Roku 1848 na jaře, za krásného nedělního odpoledne, vyučoval Don Bosko ještě v původní kapli u Pinardů hochy katechismu. Okna kaple hleděla na dvůr, ohrazený zídkou. K zídce se přiblížili dva pobudové, jeden čapl, druhý se postavil na jeho záda, namířil puškou na Dona Boska, kterého viděl oknem, jak vyučuje, a vypálil. Rána třeskla, proraziła okno, proletěla Donu Boskovi mezi levou rukou a bokem, a uvízla v omítce protější stěny. Kluci zůstali jako ohromení, pak se dali do pláče a křiku. Don Bosko zůstal klidným: "Pokračujme, děti, dál. Ten člověk íe špatný muzikant. Ale hleďte, kdyby mu Panna Maria nebyla strčila pušku, byl by mě zabil. Zdálo se mi, jako by mě někdo za kleriku strčil za kleriku. Opravdu, mám prostřelený rukáv na kleriku a zde na boku také kulka proletěla. Škoda kleriky, už je nenám. Ubohá kleriko, je mi tě líto."

Jindy už za pozdního večera zazvonili u brány dva mužští a prosili Dona Boska, aby šel k nemocnému. Don Bosko šel hned, ale vzal si z opatrnosti čtyři ze silnějších chovanců s sebou.

"Nemusí s vámi nikdo chodit, my vás doprovodíme sami," pravili neznámí, "nemocný bydlí zde blízko v domě Cor d'oro."

"Jenom nechť hoši jdou," řekl Don Bosko, "projdou se a trochu zdravého vzduchu jim neuškodí. Ostatně počkají na mě u domku, k nemocnému půjdu sám."

Za chvíli byli u domu, a neznámí požádali Dona Boska, aby vešel do světnice v přízemí a počkal, že jdou jen říci nemocnému, že kněz už čeká. Don Bosko vešel do pokoje a tam sedělo okolo stolu několik vydařených kumpánů. Byli již po večeři, loupali jedlé kaštany. Jestli je i jedli, Don Bosko si nevšiml.

"Á, Don Bosko je tu! Ochutnejte našich kaštanů," volali, podávajíce mu talíř.

"Děkuji, nemám hladu, právě jsem povečeřel. Nejsem zvyklý jindy jísti."

"Tedy si aspoň zavdáte našeho vína, máme dobré, z Asti!"

"Děkuji, pánové, nemám chuti, piji jen při jídle, a nikdy jindy. Děkuji, nebudu pít."

"To by bylo pěkné, víno vám neuškodí, naopak, lépe vytrávíte. Přece nám nedáte košem."

Jeden z chlapů vzal láhev a naléval celé společnosti. Pro Dona Boska donesl však jinou sklenici a naléval i z jiné láhve, která stála stranou. Bosko postřehl hned cosi podezřelého a hlavou mu projelo: Ti lotři mě chtějí otrávit.

Vzal sklenici, t'ukl si se všemi na zdraví, ale ani nesrkl, nýbrž postavil sklenici na stůl.

"Nepijete," zakřikl jeden z nich. "Urážíte nás, když pohrdáte vínem tak výborným," dodal jiný. "A vy pít musíte," volali další. Budete pít po dobrém, nebo víno do vás vlejeme." A už dva drželi Dona Boska za ramena a jiní se chápali sklenice, aby mu vlili víno do úst.

Tu Don Bosko chytře pravil: "Pusťte mě, tak se mi bude přece zle pít." Holomci jej pustili, Don Bosko skočil ke dveřím, otevřel a zavolal své hochy dovnitř.

Chlapiska se čtyř silných výrostků zalekla. Don Bosko se zasmál: "Zavdejte přece těm hochům vašeho výborného asti," a už hral se stolu sklenice, z kterých společnost pila.

"Ne, ne, vy jediný jste byl pozván k pití," volali bídníci.

Don Bosko věděl dost. Podezření, že jej chtěli otrávit, bylo dostatečně potvrzeno.

"Nyní mi však ukažte, kde je nemocný, k němuž jsem byl zavolán." Vedli tedy Dona Boska až do druhého poschodí. Tam ležel už na loži jeden z těch, kteří přišli do Valdocca pro něj. Don Bosko se tvářil, jako by surové hry neprohlédl, mluvil s domnělým nemocným vážně, jak u nemocných kněz mluvívá, ale nemocný své úlohy nedohrál. Začal se chechtat a pravil: "Ke zpovědi přijdu až zítra."

Don Bosko okamžitě odešel z nebezpečného hnízda, děkuje Pánu Bohu za záchranu.

Druhého dne při vyšetřování se večerní společnost přiznala, že jim byla zaplacena hojná večeře, aby otrávili potom Dona Boska. Dům, kde se to stalo, nazýval se "Cor d'oro — zlatým srdcem"! Jak černá srdce však v té putyce tloukla!

Podobný útok byl učiněn na Dona Bosko o rok později, v létě r. 1855. Tehdy jej přišli zase zavolat k nemocné do domu Sardi naproti sirotčince markýzy Barolovy v ulici Cottolengově.

Don Bosko vzal s sebou dva hochy. "Nač je s sebou berete? Dovedu vás sám k nemocné, chlapců netřeba," namítal neznámý. Boskovo podezření ještě vzrostlo a přibral si ještě dva, Arnauda a Cerrutiho, siláky, schopné snad i vola zkrotit.

Do domu Sardi bylo kousek cesty. Dva hoši zůstali v přízemí u schodiště, jiní dva šli s Boskem nahoru a počkali naň na zátočině schodů u bytu, kam byl Don Bosko volán.

Vstoupil do pokoje. U stolu spatřil čtyři chlapy. Povstali a přáli dost uctivě Donu Boskovi dobrý večer. Don Bosko však zpozoroval v jejich tvářích něco potměšilého a povšiml si, že každý z nich drží v ruce notný klacek. Jako by se nechumelilo, přistoupil k nemocné, ležící na posteli na krok od stolu. Nemocná hrála roli těžce zadušlivé. Bosko požádal kolemstojící mužské, aby se na chvilku vzdálili, že bude nemocnou zpovídat. Obrátiv se pak k nemocné, pravil: "No tak, milá paní, chcete se smířit s Pánem Bohem?"

"Ovšemže chci, ale napřed mě musí tam ten dareba, ten ďáblen, on je mým švagrem, odprosit." — A nemocná na záduch začala svému švagru nezadušivě nadávat nejvybranějšími výrazy.

Budeš tiše, bestie?" zařval jmenovaný švagr, praštil svíčkou o zem a Don Bosko ucítil, jak někdo v nastalé tmě vedle něho švihl klackem. Nabyv duchapřítomnosti, popadl židli a dal si ji na hlavu. Ze všech stran dopadaly pak rány klacky na židli, která jedině zachránila Donu Boskovi život. Jinak by jej byli vrahové utloukli. Hoši na chodbě, uslyševše poprask, otevřeli dveře. Don Bosko vyběhl, praštiv židlí po vrazích. A rychle na ulici. Teprve venku zpozorovali hoši, že Don Bosko je zakrvácen. Zlosynové mu srazili nehet z palce levé ruky, jíž držel nad hlavou židli. Cestou pravil Don Bosko hochům: "Odpusťte jim a modleme se za ně, aby se vzpamatovali, jsou to nepřátelé náboženství."

Kterési letního podvečera bavil se Don Bosko s hochy na dvoře před domem. Do dvora se vřítil člověk, jistý Andreis, s velkým řeznickým nožem v ruce a zuřil: "Chci Dona Boska, chci Dona Boska." Hoši se rozprchli. Andreis se pustil za klerikem Felixem Reviglim, domnívaje se, že on je Don Bosko. Toho rychle použil Don Bosko, vběhl do domu a zamkl včas železnou branku u schodiště. I klerikovi se podařilo uniknout.

Pokračování

Křest dětí

(Dokončení ze str. 5.)

že dítě dostane křesťanskou výchovu. Časem se ovšem tato instituce stala většinou pouhou formalitou. Nový křestní obřad si přeje, aby tu byla přímá účast rodičů a pokud možno celé farní osady. Obec věřících přijímá novokřtěnce jako člena společnosti věřících a uvědomuje si svou povinnost pomáhat mu k rozvinutí života víry.

Dnes mají mnozí kněží právem strach z velké masy tzv. matrikových křesťanů, kteří byli pokřtěni, ale nikdy se o církev ani o Boha nestarají. Proto jsou na váž kách křtít malé děti těm rodičům, u nichž není žádné záruky, že budou dítě ve víře vychovávat. Raději by tedy křest dětí odložili na pozdější dobu, ale zase je tu pravděpodobnost, že se rodiče ke křtu dítěte už v budoucnu neodhodlají. Nebezpečí "matrikových" katolíků se však musí čelit. Nemá to být však odkládáním křtu, ale křtěním dětí v přirozeném prostředí církve a dobré rodiny. U nás v Americe se v případě exulantských rodin, které se "nepřihlásily" k žádnému kostelu, věci pak ještě psychologicky komplikují tím, že jim místní pan farář hned nabídne "členství" na farnosti, podá obálky a naší lidé, neznající poměry jsou samozřejmě hned "uraženi a pokořeni". O kostele pak už nechtějí většinou ani slyšet — *jako tomu bylo v USA před sto lety u některých naších lidí*, kteří se pak stali zarputilými "svobodáři", jen proto, že nepochopili, oč běží a celou věc převedli jen na otázku "peněz pro kostel".

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVAŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů:
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "Johnem".

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnic: soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Stojíme na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

Sent by the Maffia, of which Eduard at that time was the secretary, he was to relay to the Czechs of America information concerning the Bohemian underground movement and to win support for Masaryk. He also brought messages from Soukup, Habrman, and others, who, opposed to Smeral's Austrophil tactics and opportunism, favored the establishment of a free nation under a social democratic rule. These plans and instructions Benes presented to an intimate circle of socialists in September, 1915, at Sandusky, Ohio. His hearers, especially Novotny and Martinek, promised a full co-operation and urged Benes to pen a memorandum addressed to the International and to their American comrades in the Socialist Party their position.

The memorandum so ordered was written and presented to the Party and the International by the end of 1915. It was a noteworthy document inasmuch as its sponsor, an internationally orientated organization, proclaimed the particularistic right "of the Bohemian nation to free development and to existence as an independent political state". The **Memorial to the International**, written in Bohemian, English, French, German, and Russian, traced the high-handed manner by which the Habsburgs stole freedom from the Czechs and asked for a rectification of this "illegal act... of destruction of Bohemian national individuality". Pointed against pan-Germanism it proclaimed "an uncompromising conflict with Germanizing and Magyarizing Austria-Hungary" and demanded "independence for our nationality in Bohemia, Moravia, Silesia, and Hungarian Slovakia". It posed a new task for the socialists, for "if some theorist maintains that the natural results of growing capitalism is also the growth of large political entities, with their disregard of ethnic entities, then... it is the duty of socialism and its adherents to oppose this immoral tendency with natural political entities. Small independent national states, which, as experience shows, are a more favorable ground of social progress".

The Memorial became a landmark in the history of Czech - American socialism. Though only a segment of the Bohemian radicals subscribed to it in 1915, it became a plan and proposal to which many of the Marxist agreed and upon which they worked before the war had ended. In meaning and tenor the document was bold not only from the socialistic point of view but also from such angles or aspects as a defiance to the officially declared position of America's neutrality and as a challenge to the new crop of America's "One hundred percenters" who pilloried any sort of hyphenization or duality of allegiance. As a display of deference for ethnic antecedents and affection for mother country, it matched the efforts of the free-thought liberation activity.

In the course of his stay through the war, Benes proved an invaluable agent and propagator of the Czech freedom movement in the States. His services did honor to the socialist party, though they found their greatest appreciation in the ranks of the liberals and freethinkers and aided in the conversion of the Bohemian-American Catholic element, eschewing any activity to April, 1917, to the cause. In 1916 and 1917 Benes travelled thousands of miles lecturing to the miners of Pennsylvania, farmers of the plains and prairies, university students and teachers, professional groups, and audiences in all cities where Czechs lived. In the socialist circles he was especially successful in Cleveland. Chicago's radicals sided with him half-heartedly. In New York he barely scratched the surface. Both the socialists and anarchists of the Empire City followed the extreme line and, with the exception of Wenceslaus Rejsek and Joseph Kolarik, were wedded to the ideal of an international workingmen's world and society.

The radicals who yielded their internationalism to nationalism and concentrated on ridding the world of pan-Germanism were by the end of 1915 Charles Pergler, formerly associated with the **Justice**, Tony Novotny, Joseph Martinek, Joseph Kovar of Boston, Wenceslaus Rejsek of New York, Frank Hlavacek, the venerable member of the "old guard", the tragic Frank Choura of Pennsylvania mines, Joseph J. Kral, Joseph Novak of Chicago and Emmanuel Voska. All realized that the rank and file of the socialists and even some of the anarchists in Bohemian understood and wished to capitalize on the unique opportunity which had arrived. For them, in short, the time had come when it would be possible to wrest Bohemia from a political subjection almost three centuries old. They were willing to compromise on their proletarian convictions for this privilege. Thus it came to pass, as it did in Bohemia itself, that a definite rift or schism in the socialist party obtained between those, who adamantly refused to abandon the Marxian bases and priciples of internationalism, and their ideological opponents, who instinctively placed the freedom of Bohemia over the ideals of social and economic reorganization.

While the New York Defense refused to move a finger on behalf of the national activity, the Cleveland **Labor News** definitely supported it, yet, strictly on the condition of a future Czech socialistic state. Even as early as 1914 an indication of the direction into which the News was eventually to drift was presented by an item recording the views of comrade Francis Modracek, an old time revolutionary, whose revisionist position in Bohemia and his **Socialistic News** (Socialistické listy, published since 1915) stood in opposition to Smeral's views. "This war will not leave the question of nationality in Austria untouched", he wrote, "The turmoil which we are experiencing will make every racial stem in the kingdom indispensable and important. Let us hope that the influential nations, (meaning the Germans and Hungarians) will remember this fact for the future and will not oppose concessions to others which the best interests of the monarchy demand". Habrman, a "persona grata" with many Czech-American socialists, spoke even more plainly. In the New Era (Nová doba of Pilsen) he said: "We Czech socialists even before the war declared for the independence of the Czech-Slav socialist workers' movement and opened the question of the need of an independent life of the small nations. We will hold out, fighting for the rights and estates of all people. We will consciously stand on the ground of our separate nation". The Labor News, of which Martinek became the editor in 1915, adopted the Modracek and Habrman position and spear-headed all Czech - American socialistic groups, exerting an influence on the masses even where socialistic leadership was unfriendly or indifferent to the liberation and independence.

Unfortunately from the nationalistic point of view, the attitude of the Chicago **Justice**, the original publication of the Party, was far from being cooperative. The paper was torn between freedom for Bohemia and the pursuit of Marxianism, which eventually in Chicago turned to communism. The editor-in-chief of the **Justice**, Charles Beranek, and the editorial assistant, John Jelinek, had little sympathy with freedom, believing like Smeral that the liberation would leave the proletariat in no better condition than it was. Of the editorial staff Frank Hlavacek supported the stand of the **Labor News** and occasionally succeeded in inserting into the columns of the paper an article favoring the revolution. When the Dr. Iska affair broke through the expose of the **Providence Journal** in January of 1916 and created a scandal of major proportions in Czech-America over an influential leader who was in the pay of the Austrian government, the **Justice** found Iska's position on the preservation of the Habsburg Empire compatible with its own views. It did not join the popular denunciation of the "traitor". Hlavacek, however, refused to hold his peace, especially after Iska in desperate self-defense began to attack Masaryk in his **Universe**. Iska sued the **Justice** for libel. The case was never tried, for as events developed, they made Iska utterly impossible.

In 1918 the **Justice** adopted the philosophy which Dr. Smeral defended in Prague two years later; namely, that the Bolshevik revolution was the progressive continuation of Marxianism. With Beranek's consent, the paper veered sharply to the left and thereby opened the door to its temporary seizure by the communists in 1921. "With his activity, writing, and assistance from other comrades, (Beranek) brought on a disfavor of all Czech people against himself and the **Justice**. The authorities carefully followed the contents of every foreign publication and often threatened to close the **Justice** and arrest its personnel".

When in 1917 all groups of Czech America enlisted in the support of the Czechoslovakian liberation, the socialists, following the lead of Cleveland, rendered definite services to the official representative of the revolution — the Czechoslovak National Council of Paris. As early as February 20, 1916, Charles Pergler presented the cause of Czechoslovakia to the Congressional Committee on Foreign Relations. In the year following, he wrote two informative pamphlets on the Bohemian Question for the English reader and on December 18 reported to Robert Lansing, the Secretary of State, on Czech aims and the state of revolutionary activity. As a speaker of considerable ability and a representative of the National Alliance, he promoted the Bohemian cause in English speaking clubs, colleges, and civic bodies. Benes' work, concentrating largely on the Bohemian-American element, was propagandistic and literary. As a rebuttal to Marxian internationalism he wrote a lengthy brochure **The National Question and Socialism** (Národnostní otázka a socialismus) in which he sought to enlarge the concept of the Marxian doctrine. "Karl Marx", he said, "showed that the condition to a better life lies in the overthrow of diseased economic conditions... But socialism in practice demonstrates that it is not only the economic agent which creates society, that equally important... are national and spiritual values... The philosophy of the small nation was foreign to Marx, since he had not lived in an atmosphere in which the soul of a small nation lives and breathes... His own nationality never was in danger".

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief -
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

★

GOLDEN JUBILEE CELEBRATION

★

Sunday, October 10, 1976 will be a day to remember here at Blessed Agnes Church, for on that day Members, Parishioners and friends gathered at the 4:30 p.m. Mass of Thanksgiving commemorating the Golden Jubilee of the Holy Name Society. A concelebrated Mass started the Spiritual celebration with the following concelebrants: Rev. Msgr. John Hayes, newly appointed Urban Vicar, Revs. Frank Pribyl, pastor at Blessed Agnes Church, Joseph Hudik newly transferred from Blessed Agnes to St. Barbara's Church, Brookfield, Ill., Charles Kouba, pastor at SS Cyril & Methodius Church formerly of Blessed Agnes Church, Mathew Lorenz of the Illinois Benedictine College, Lisle, Ill. formerly of Blessed Agnes Church, Michael Michelini newly appointed assistant here at BA., and Mr. Antonio Llano, permanent deacon here at BA., and leading the congregation in song was Mr. Frank Paduch who will soon be ordained priest.

Father Charles Kouba was the homilist and reminisced about his days here at BA and thanked the Holy Name men for their continued good deeds here at BA. Father also thanked all the folks who attended the Mass and also for attending his 25th anniversary of Holy Priesthood and for the help the men at BA gave at his party. Father Charles said he always likes to come back to BA where he feels at home, mentioning the late Rev. Msgr. M. Krizka who was his dear friend.

The Choir and Guitar group were superb in their renditions of songs for the Glory of God. The congregation co-operated in the responses. To say the least, it was just beautiful and inspiring. After the conclusion of the Mass, the civic celebration took place in the Blessed Agnes Auditorium.

Mr. Joseph Mazurowski, president of the Holy Name Society for the past several years welcomed the guests and bid them to enjoy the dinner and friendly visitation with their friends.

Joe, as he is fondly called by all who have the pleasure of knowing him introduced Rev. Msgr. John Hayes, Urban Vicar to give the invocation. Then all recited the pledge of allegiance. Father Michael Michelini then was asked to make a toast at this gala occasion, which he did with a little humor, after which the folks got down to some real fancy eating. A delicious dinner of the usual goodies our Czech folks enjoy, you know, the old reliables like Pork, chicken and dumplings with the works. It was delicious and no one counted calories. After dinner Father Richard Calek, chaplain at St. Loretto Hospital and former assistant here at BA gave a rather timely and eye-opening account of what is happening all around us, religiously, civically etc. He said, yes, times and things are changing and the only way we can stop some of the bad changes is not just to sit and listen, but to get up and DO SOMETHING ABOUT IT. He was very eloquent in his speech and it was very quiet as Father held the attention of the assembly, which is very surprising with such a large group in attendance.

Mr. John Zriny, Master of Ceremonies thanked all who came to help celebrate the jubilee. Thanks were extended to Mr. Bill Benes for his wonderful donation of the champagne. Mr. Zriny then introduced the past-presidents of the Society who were in attendance and mentioned the names of past-presidents not in attendance, and thanked them for their leadership in their tenure in office. Thanks were extended to Mr. Paul Kosik for furnishing the taped music and amplyfiers which were enjoyed by all.

Joe Mazurowski then told of the wonderful deeds performed by Mr. Robert Zriny for the good of the youth of the parish and many other duties he performs for the parish and presented him with a gift in appreciation of his devotion.

Mr. Zriny accepted the gift humbly and thanked the Society for their gift of appreciation.

Joe thanked all the Fathers, the Choir and Guitar group and Sister Leona, O.S.B. for their participation in this gala occasion. Many thanks to the sponsors and for all those wonderful ads in the program book. Without this love and cooperation the affair could not have been the grand success it was. JOE SAYS THANKS TO ALL OF YOU AND GOD BLESS YOU.

All in all it was one beautiful affair, long to be remembered by all the folks who attended both the Mass and the dinner.

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

DOES AMERICA HAVE A CHINA POLICY?

From January to June of 1976, there was a total of 235 bloody riots and demonstrations within Mainland China. This includes the well publicized Tienanmen Square demonstration of April 5th involving more than 300,000 people who marched in support of the policies of Chou En-Lai, the man who was responsible for the Nixon invitation to China. Chou is dead and his hand-picked successor Teng Hsiao-ping has been purged along with many of his party leaders.

The fight for succession to the power of Mao is going on even before he is dead . . . and he is near death if not already dead.

These are facts attested to by the most authoritative China watchers. So what then is the policy of the United States toward Red China? What does it mean that the U.S. State Department ordered all military advisors on the islands of Quemoy and Matsu to return home in the month on June, 1976. Is our State Department dabbling in the internal politics of a communist regime in mainland China? Has that State Department decided to surrender the free Nationalist Chinese government of Taiwan?

A Little History Tells Much

Frankly, we don't know the answers to these questions, but that puts us in the same category of all other Americans with the possible exception of the President and Henry Kissinger. But, we do not have to be told to look at history and listen to the tale it tells.

In 1972, Chou invited the President of the United States to visit China. He went and signed the Shanghai Communique. It was not submitted to the Senate for ratification for it was not a binding treaty. It was simply a statement of a President of the United States and his host in China, Chou En-lai about how they felt about relaxing tensions between the two countries. Chou is now dead, and Nixon is no longer president.

But look what has happened since that first visit in 1972. The United States withdrew from the Vietnamese war and South Vietnam, Cambodia and Laos have fallen to communism. Red China came into the United Nations and the free Republic of China was kicked out of the Security Council . . . with the help of the United States. Twenty-six provinces of mainland China have been torn with internal conflict . . . Mao is about to die . . . and during the first two weeks in June, the United States withdrew its military advisors to Quemoy and Matsu.

What are we about to do for communism this time? Are we getting ready to surrender Taiwan? How long can a nation prosper and treat its enemies better than it treats its friends?

In Hallettsville, Texas

Mass in Czech

On Sunday, October 17, at 1:30 p.m., Mass will be offered in the Czech language with Czech hymns and sermon. Confessions will be heard a half hour before Mass. People of other parishes are welcome.

Rev. Msgr. Alois J. Mořkovský

PROFESSOR DVORNIK gets BICENTENNIAL AWARD in memoriam

Dr. Ludvik Nemec:

On the occasion of the VIIIth Congress of the Czechoslovak Society of Arts and Science of America, held on August 13-15, 1976 at Georgetown University, Washington, D.C.

The Bicentennial awards were distributed on August 14, 1976 at a solemn ceremony at the Walsh Building of the University. Professor Dvornik was one of the recipients.

The Bicentennial award was presented by Dr. Francis Schwarzenberg, professor of the department of Political Science at the Loyola University, Chicago., Illinois, praissing Professor Dvornik as a great Historian and Humanitarian.

The award was accepted in the late professor Dvornik's name by Rev. Dr. Ludvik Nemec, professor of Rosemont College and Chestnut Hill College, Philadelphia, Pa., who paid appropriate memorial tribute to Prof. Dvornik.

Dr. Miroslav Rechcigl, Jr., president of the Czechoslovak Society of Arts and Science in America (SVU) presented the degree of award for Prof. Dvornik's outstanding scholarship in Byzantine History, new elucidation and synthesis of early Slavic History and the excellence in teaching and research at the Dumbarton Oaks Campus of Harvard University.

The Citation includes "in recognition for significance contributions to the improvement of the quality of life in North America" and Prof. Dvornik did this in abundance on the Slavs way by bringing his new historical interpretations to American Universities. Glory be his memory.

Cleveland News

The Karlin Club is sponsoring a Duck Dinner and Dance for the benefit of the Karlin Hall Building Fund on Saturday, October 30, 1976 at Ceska Sin Karlin, 5302 Fleet Ave. Serving by Czech Master-chef John Kubasta will begin at 6:30 P.M. Slovak & Czech Tunes will be provided by the Joe Beno Orchestra beginning at 7:30 P.M. Reservations are $4.75 and may be had from the Secretary of the Karlin Club Joseph Kocab at 883-4760.

Another benefit dinner will be on Nov. 8th "Sadie Hawkins Smorgasbord" with the Karlin Ladies Auxiliary catering from 4:00 P.M. The Fred Malec Orchestra will provide the music. Sec. Kocab may be reached for reservations at 883-4760.

* * *

The Altar Society of Our Lady of Lourdes Parish E. 55th and Hamm Ave. S.E. is sponsoring a *Bicentennial Card and Bunco Party on Sunday*, October 17, 1976 in the parish auditorium beginning at 1:00 P.M. Proceeds will be used to enhance the beauty of the church and altars. The public is welcome. Josephine Tesar may be reached for details at 341-1244. Pastor of Our Lady of Lourdes Parish is Rev. John Andel.

Thanks, Joe Kocab
883-4760

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500